

ZA DOSEGO ZMAGE
KUPUJTE VOJNE
BONDE

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota
je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porna organizacija
v Ameriki
Posljuje že 51. leto
SODELUJTE
V SEDANJI
ZLATOJUBILEJNI
KAMPANJI!

Entered as Second Class Matter December 12th 1923, at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 12th 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 3rd 1917. Authorized on May 22nd 1933
NO. 20 — ŠTEV. 20 CLEVELAND, O., 17. MAJA (MAY), 1944 VOLUME XXX — LETO XXX

1894 - K.S.K.J. - 1944

ZLATOJUBILEJNA KAMPANJA

SE JE ČAS!

Čas zelo, zelo hitro poteka, naša kampanja pa precej počasno napreduje.
Do sedaj je bilo skupno vpisane zavarovalnine \$373,250. Med dosežaj vpisano zavarovalnino in do zaželjenega cilja en milijon dolarjev zavarovalnine, je precejšnja razlika. Vseeno pa še ni prepozno! Se je čas, da lahko zaželjeni cilj dosežemo, samo nekoliko poštrevostnosti in dobre volje je potreba.
Bratje in sestre! Potrudimo se! Pokažimo, da znamo ceniti vrednost dobrot, ki jih naša Jednota svojem članstvu deli. Agitirajmo in pridobivajmo novo članstvo. Zavedajmo se, da vse, kar storimo za Jednoto, storimo v korist sebi in v korist onih, za katere smo pri K. S. K. Jednoti zavarovani.
Na častnem mestu so še vedno: Mrs. Mary Petrich, sobrat Joseph Ferra in sobrat John Boles.
JOSEF ZALAR, glavni tajnik.
Joliet, Ill., 12. maja, 1944.

PETO KAMPANJSKO POROČILO

GOLDEN JUBILEE CAMPAIGN—REPORT 5

Dr. Ime priporočitelja	Mlad. odd.	Odr. odd.	Skupaj
Soc. Name of Sponsor	Juvenile	Adult	Total
1 John Terselich	\$ 3,000		\$ 3,000
1 John Prah	1,000	1,500	2,500
2 John Vidmar	5,000	5,000	10,000
4 Joseph Erchul	1,000	2,000	3,000
5 Frank Kobilšek	500	2,000	2,500
7 John Germ	500	2,000	2,500
8 Mathew Buchar	1,000	3,500	4,500
11 August C. Verbie	1,000	2,500	3,500
12 Anthony Simonic	1,500	500	2,000
13 Matt R. Tometz	1,500	500	2,000
14 Edward A. Malesic	500	500	1,000
25 Joseph Nemanich	3,500	500	4,000
25 A. J. Fortuna	1,000	500	1,500
29 Michael Setina	4,500	500	5,000
30 John Kastelic	2,500	500	3,000
32 Mary R. Chacata	500	500	1,000
38 Peter Majeric, Jr.	500	500	1,000
40 Joseph Zaic	1,000	500	1,500
41 Louis Heinricher	1,000	2,500	3,500
42 Joseph Krasovic	1,000	2,500	3,500
45 Joseph M. Sasek	1,000	3,000	4,000
50 Math Pavlakovic	3,500	6,500	10,000
52 Frank Velikan	1,000	1,000	2,000
52 Ludvik Stanich	1,000	1,500	2,500
53 Joseph Zorc	500	3,500	4,000
55 Matt Zakrajsek	3,000	500	3,500
56 Anton Kaplan	9,000	2,500	11,500
57 Valentine Capuder	2,000	2,000	4,000
59 John Habjan	2,500	7,250	9,750
63 Anton Kordan	500	500	1,000
64 John Dovranich	1,500	3,500	5,000
65 John Oblak	3,000	8,500	11,500
70 Anton J. Skoff	2,000	2,000	4,000
72 Mike Cerkovnik	2,000	4,500	6,500
78 Karoline Pichman	1,500	1,500	3,000
78 Pauline Kobal	500	2,250	2,750
79 Paul Govekar	2,000	1,500	3,500
80 Louise Likovich	1,000	1,000	2,000
81 Katherine Rogina	1,000	2,000	3,000
81 Frances Lokar	500	500	1,000
83 John Gerant	3,000	3,000	6,000
84 Anton Pintar	500	1,000	1,500
85 Frances Jevc	1,000	1,000	2,000
86 Louise Leskovec	500	1,000	1,500
86 Mary Homec	500	1,000	1,500
87 Math Krail	1,500	500	2,000
87 Frank Habich, Jr.	500	2,500	3,000
92 Mary Petrich	500	1,000	1,500
93 John Komidar	500	1,000	1,500
98 Frank Lukanc	1,000	1,500	2,500
101 Michael Cerne	1,000	1,500	2,500
103 Louis Sekula	500	3,500	4,000
104 Mary Kocman	2,000	5,000	7,000
108 Mary Cahil	1,000	1,000	2,000
108 Jean M. Tezak	500	1,500	2,000
109 Frances Derglin	1,000	1,000	2,000
110 John Stopar	2,000	4,500	6,500
111 Frances Smrdel	500	500	1,000
112 Joseph Spreitzer	2,000	1,000	3,000
113 George Pavlakovic	1,000	1,500	2,500
114 Anna Kocvar	2,000	3,000	5,000
115 Josephine Zupan	500	500	1,000
119 Mary Kovacic	2,000	1,000	3,000
120 Pauline Osolin	500	500	1,000
123 Mary Luko	1,000	2,000	3,000
127 Francis Tercek	1,000	2,000	3,000
132 Anton Kocman	2,000	1,000	3,000
132 Jacob Cukjati	1,000	500	1,500
133 Mary Kapugia	500	1,500	2,000
134 Ivana Gerbeck	3,500	1,500	5,000
134 Antonia Koa	500	500	1,000
136 John Pernic	1,000	1,000	2,000
139 Anna Klopac	1,000	3,000	4,000
144 John Udovich	1,000	1,000	2,000
144 Peter Droll	1,000	1,000	2,000
145 Frank Plajnik	500	3,000	3,500
146 John J. Kaplan	2,000	3,000	5,000
148 Stefan Piczko	4,500	2,000	6,500
150 Mary Pucell	1,000	1,000	2,000
150 Theresa Lekan	11,500	4,750	16,250
153 John Boles	2,500	7,000	9,500
156 Mary Kosmerl	5,000	2,500	7,500
157 Agnes Gergich	3,000	3,000	6,000
158 Joseph Zakrajsek	1,000	1,000	2,000
162 Mary Hochvar	5,500	500	6,000
163 Matt Brozovic	2,500	5,000	7,500
164 Gabriela Masel	1,000	2,500	3,500
165 Mary Petrich	21,000	7,250	28,250
165 Josephine Windishman	4,500	4,500	9,000
168 John Peterlich	1,500	1,000	2,500
168 Charles M. Kuhar	500	500	1,000
169 Joseph Ferra	11,000	10,250	21,250
170 Anna Frank	1,000	1,000	2,000
172 Jennie Golick	1,000	1,000	2,000
173 Antonia Veikovrh	1,000	1,000	2,000
174 Mary Gosar	1,000	1,000	2,000
175 Frances Poljak	1,000	1,000	2,000
176 Peter Zunic, Sr.	1,000	1,000	2,000
181 Dorothy Dernea	1,000	1,000	2,000

NOVI GROBOVI V CLEVELANDU

Anton Cepirlo
Dne 11. maja zvečer je umrl v St. Aleksis bolnišnici rojak Anton Cepirlo, poznan tudi kot Thomas Shirley, v starosti 55 let. Stanoval je na 20870 Miller Ave. Doma je bil iz St. Petra pri Kalu, odkoder je prišel v Ameriko pred 33 leti. V Euclidu je živel zadnjih 17 let, prej pa v Indianapolisu, Ind.

Tukaj zapuša žalujočo soprogo Dorothy, roj. Matelič, sina Roberta, ki je vojak na univerzi v Iowa, tri hčere: Emily poroč. Mervar, ki se nahaja v Indianapolisu, Thelma poroč. Caputo, Dorothy in brata Franka.

Peter Jalovec
Dne 10. maja je umrl Peter Jalovec, stanujoč na 1044 E. 61. St. Umrl je v Charity bolnišnici, kjer se je nahajal nekaj dni. Prej se je že neuspešno zdravil v raznih zdraviliščih radi poškodb pri delu v tovarni. Star je bil 66 let in doma iz Cateža na Dolenjskem. V Ameriki se je nahajal od leta 1902. Najprej je delal v prometnih podjetjih, zadnjih 23 let je bil pa v Clevelandu. Tukaj zapuša soprogo Ano roj. Poševar, doma iz Črnega vrha, fara sv. Jurij in edinega sina Alojzija.

Frances Smith
V ponedeljek 15. maja je umrla Frances Smith, rojena Svete, stara 74 let. Stanovala je na 824 E. 209th St., Euclid, O. Poleg soproga Matha zapuša hčere in sinove in sicer: Mrs. Ano Jerina, Franka, ki se nahaja v Portland, Ore.; Johna, Mrs. Frances Tegel, Mrs. Mary Gorshe, Matha, Mrs. Josephine Hoffart in Alice Christopher, brata Josipa Svete v Lorainu, O., 18 vnukov in tri pravnuke, v stari domovini pa tri sestre. Doma je bila iz Preserja pri Borovnici na Notranjskem.

Žalostna vest
Mrs. Mary Zelko iz 1249 E. 60. St. je dobila sporočilo, da je njen nečak, Stanko Srebot, umrl za ranami, ki jih je dobil pri večbi v partizanski vojski. Pokopan je bil 14. aprila letos. Imel je en narednika in je bil doma iz Zgornje Košane pri St. Petru na Krasu.

DRAGINJA NA GRŠKEM
Lizbona, Portugalsko.—V nekem nemškem listu je bilo nedavno čitati poročilo o neznosni draginji vsled inflacije na Grškem, odkar so isto Nemci okupirali. Inflacija je povsem enaka znani inflaciji na nemškem leta 1923, ko je nemška vlada noč in dan tiskala bankovce na navadnem papirju v zneskih po tisoč, stotisoč in celo en milijon mark.

Tako na primer stane danes na Grškem par čevljev 20 milijonov drahem. V mirnem času je bila ena dramma vredna en ameriški cent ali penny; 600 drahem bi bilo tedaj dovolj za en par čevljev, po današnjem kurzu pa veljajo \$200. Hleb kruha velja 260,000 drahem, klinja za britje 50,000, srajca 8,000,000, dva funta krompirja pa 300,000 drahem.

Kupujte vojne bonde!

VELIKA OFENZIVA V ITALIJI

Neapelj, 16. maja.—Ameriške in francoske čete so s tako močjo udarile na nemško Gustav linijo, da so jo popolnoma strle na zapadnem koncu. Francoske čete, ki so na desnem krilu pete ameriške armade, so že napredovale sedem milj v nemške pozicije ter so zavzele važno mesto San Gigio.

Amerikanci so pa pregnali Nemce iz mest Santa Maria Infante in San Pietro na fronti ob reki Garigliano ter zavzeli važne pozicije na višinah ob obeh straneh reke Ausente.

Višje proti severu so pa angleške in indijske čete zasigurala prehod čez reko Rapido, na kar so šli na ono stran tanki, da napadajo v smeri proti dolini Liri, kjer vodi cesta direktno proti Rimu.

Danes je prišlo nazaj k zaveznikom več kot 2,000 nemških ujetnikov in drugi jim neprerastno sledijo. Zavezniško poveljstvo poroča, da so boji zelo hudi in da so izgube velike.

Nemška 71. divizija je stala direktno proti 5. ameriški armadi in je izgubila samo v ujetnikih 1,200 mož, med temi šest bataljonskih poveljnikov.

Francoske čete, ki so v četrtek prve napadle v tej ofenzivi, so večerjale tri vasi. Amerikanci so pa v krvavem boju izrgali Nemcem vasi Santa Maria Infante, San Pietro, nato pa udarili na Spigno.

Južnozpadno od Cassina je sovražnik večerj ves dan napadal. Edini kraj, kjer je boj ponehal, je severnozpadno od Cassina, kjer so dva dni napadali Poljaki.

Nemci pošiljajo na vso fronto ojačenja, očitno odločeni, da ubranjijo predor skozi Gustav linijo in da tako preprečijo zavezniškim načeti drugo nemško linijo zdej, ki nosi ime Hitlerjeva linija.

Odlikovana slovenska bolničarka

CAPTAIN JULIA MALLY
Dr. James W. Mally, slovenski zobozdravnik v SND na St. Clairju, je dobil iz Anglije pismo od svoje sestre Julije, da je bila začetkom tega meseca povišana v kapetana: Cpt. Julia je poklicna bolničarka, ki je pred poldrugim letom prostovoljno stopila v ameriško armado, da bo s svojim odličnim znanjem pomagala vojakom.

Najprej je bila dodeljena vojaški bolnišnici v Indianapolisu, kjer je bila kmalu povišana v poročnika. Pred kakimi šestimi tedni je bila pa odposlana z ostalim zdravniškim štabom v Anglijo, kjer je bila kmalu po prihodu povišana v stotnika.

To je gotovo prva slovenska bolničarka pri ameriški bojni sili, ki je dosegla tako visok vojaški čin. K temu so ji gotovo pomagale njene odlične sposobnosti v bolničarskem poklicu ter njena izredno velika ljubeznivost in neprisiljena domačnost od vseh, s katerimi pride v njenem poklicu v dotiko.

Njena mamica, znana agila družvena delavka, Mrs. Helena Mally iz 1105 E. 63. St., bo gotovo vesela tega hčerkega odlikovanja. Naše iskrene čestitke novi kapetanki in njeni družini.

Književnost

Poznani slovenski intelektualec, Anthony J. Klančar iz Clevelanda, ki sedaj služi v armadi Strica Sama, je zelo posrečeno prevedel v angleščino Fran Levstikovo delo: Martin Krpan. Brošuro je izdala Harvard univerza pod večjo roko profesorja Samuela Crossa. Mr. Klančar ima pripravljenih še več drugih slovenskih leposlovnih del za angleški tisk, da bo tako seznanil z našo literaturo Angleže in Amerikance. Mr. Klančar zasluži gotovo vse priznanje za njegovo poštrevostno delo za slovenski jezik in narod.

Kupujte vojne znamke!

RAZNE VESTI

NOVI MORNARIŠKI TAJNIK
Washington, 16. maja.—Danes je senatni odsek za mornarične zadeve soglasno odobril sedanjega mornariškega podtajnika James V. Forrestala na mesto pokojnega mornariškega tajnika Franka Knoxa; novi tajnik je star 52 let.

KATOLIŠKI DUHOVNIK V ZADREGI

Springfield, Mass., 16. maja.—Rev. Stanislav Orlemanski, večletni župnik tukajšnje cerkve Matere Božje Rožnenske, se je pred nekaj tedni podal v Rusijo in je tam govoril s Stalinom glede ureditve cerkvenih zadev Poljske; ta sestanek je bil baje uspešen. Ker pa navedeni župnik ni vprašal svojega škofa za dovoljenje potovati na Rusko, ga je cerkvena oblast začasno suspendirala kot katoliškega duhovnika. Rev. Orlemanski je zadnje dni zbolel ter se nahaja v svojem farozju pod zdravniško oskrbo.

PATRIJARH SERGEJ UMRL

London, 16. maja.—Ruska Tasa poroča, da je včeraj zadel od možganske kapi v Moskvi umrl 78-letni načelnik ruske pravoslavne cerkve, patrijarh Sergej.

ZUPAN LAUSCHE PREKOŠIL SVOJEGA TEKMECA

Pri zadnjih primarnih volitvah, dne 9. maja je naš rojak, clevelandski župan Frank J. Lausche dobil v državi Ohio od demokratov skupaj 179,905 glasov; njegov republikanski nasprotnik, župan mesta Cincinnati, James H. Stewart pa samo 162,010, torej za 17,895 glasov manj.

ZA ROOSEVELTOV ČETRTEI TERMIN

Dne 9. maja so se vršile v petih državah volitve delegatov za narodno konvencijo demokratske stranke, kjer bo nominiran predsedniški kandidat. V sledečih državah se odobrava zopetno izvolitev sedanjega predsednika Roosevelta: California, Oklahoma, New Jersey, Delaware in Montana.

CHURCHILL POROČA O VELIKI POMOČI RUSIJI

London.—Premier Churchill je v poslanski zbornici poročal, da je poslala Anglija dozdaj Rusiji 5,031 tankov in 6,778 letal. To pa od 19. oktobra 1941 do 31. marca 1944. Od letal, poslanih Rusiji iz Amerike, jih je bilo 2,637 ameriškega izdelka. Daje je poslala Anglija Rusiji za \$320,000,000 živeža, strojev zdravil in drugih potrebščin.

KONGRESNIK DIES NI VEČ KANDIDAT

Washington, D. C.—Znani kongresnik Martin Dies iz Texasa, ki je dosegel ustanovitev odbora za preiskavanja protiameriških gibanj in aktivnosti, ki se je imenoval po njem, ni več kandidat za kongresnika, pravi poročilo. Za vzrok se navaja bolezen. Mnenje prevladuje, da bo z njegovim odstopom tudi zaspal njegov preiskovalni odbor.

IZ SLOVENIJE

Nekaj Novic iz Ljubljanskega "Jutra" 23. sept. 1943.

Dr. Anton Breclj je umrl 22. sept. zadet od kapi.
Dr. Ivo Benkovič je umrl 23. sept. zadet od kapi.
V Novem Mestu in okolici se je razširil pegasti legar. Obe bolnišnici sta prenapolnjeni.
V Leskovcu je bila ustanovljena vinarska zadruga. Prisostvoval je ravnatelj glavne zadruge v Gradcu. Tudi na Raki je bila ustanovljena vinarska zadruga.

Na Planini nad Sevnico je bila ustanovljena hranilnica.
V Trbovljah je bila ustanovljena Kmetijska zadruga.
Na Gorenjskem so bile ustanovljene živinorejske zadruge v Bohinju, v Gorjah, Radovljici, Korenu, Trziču.

V Ljubljani je umrl ravnatelj Janez Kocmur.
Železnica med Lazami in Črnučami 20. avgusta je bila izročena prometu železnica katero so zgradili Nemci mimo Ljubljane, ker je bila ta v Italiji. Železnica teče iz Vižmarij na Ježico, ob Savi v Laze.

Biserni Mašinski Jubilej (60 letnico mašinstva) je 22. avg. obhajal sentjurški župnik in ljubljanski kanonik Valentin Mikuš.
Župnik v Sent Jakobu v Ljubljani je postal dr. Janko Arnejc. Umrl so nadalje: dr. Ivan Serko, sodnik; ga. Emilija Vebrova, in gdca. Polonca Vebrova, žena in hčerka znanega vseučiliškega profesorja. Ivan Demšar, živinozdravnik v Mokronogu.

Martin Stoblovnik, bivši poslanec in viden mož slovenskega gospodarskega življenja je umrl v Šmartnem ob Paki.
Italijani so porušili sledeče šole: Suhor in Radovnica v Beli Krajini, na Kočevskem v Verdreng, Mohorje in Gora; Novo mesto: Ajdovec, Orehovica, Dovž, Skočjan, Trebelno in Sveti Križ.

UMESTNA PREDLOGA

Zveza farmarjev Lorain okraja v Ohio, kateri načeljuje Izak Evans je izdelala načrt, da naj bi se dalo več farm teta in Geauga okraja vrnivšim se vojakom brezplačno v najem. Evans, ki ima tri svoje sinove je že 84 akrov svoje farme določil v ta namen; za eno bo označena zveza ta načrt svetovala tudi vojnemu in mornariškemu departmentu.

DELOVANJE AMERIŠKIH PODMORNIC

Washington, D. C., 16. maja.—Ameriške podmornice so potopile nadaljnih 14 japonskih parnikov na Pacifiku, poroča mornariški department. Število japonskih parnikov, katere so podmornice potopile od začetka vojne, je naraslo na 558.

TUDI EPISKOPALCI BODO MOLILI ZA ZMAGO

New York.—Predsedujoči škof episkopalne cerkve v Ameriki, G. Tucker, je dne 21. aprila potom brzjava naprosil vse svoje duhovnike širom držav, da naj na prvi dan okupacije po zavezniških odprejo svoje cerkve, kjer naj verniki molijo za zmago zavezničkov.

SEJA KATARINA

Table with columns: Name of Donor, Amount, Total. Lists names like Stela M. ... and amounts like 500, 1,000, etc.

DRUŠTVENA NAZANILA

DRUŠTVO SV. JANEZA KRSTNIKA, ST. 13, BIWABIK, MINN.

Naznanjam žalostno vest, da smo zopet izgubili eno našo članico, katero bomo zelo pogrešali; to je Mrs. Katarina Tomec, ki je bila zelo spoštovana v naši naselbini in priljubljena posebno pri tem društvu.

DRUŠTVO SV. MIHALJA, BROJ 163, PITTSBURGH, PA.

Pokojna sestra Ban bila rodjena 15. oktobra, 1888 v selu Mader-Spotok, fare sv. Kržja-Završje, občina Netrečič, kotar Karlovac, Hrvatska.

DRUŠTVO SV. HELENE, ST. 193, CLEVELAND, O.

Drage mi sestre! S tem vas prijazno prosim, da se za gotovo udeležite prihodnje naše seje, vršče se danes, v četrtek, 18. maja, ker moramo na isti večer važnih točk urediti.

DRUŠTVO SV. MIHALJA, BROJ 61, YOUNGSTOWN, O.

Naznanjam svemu članstvu, da našo druščino čemo održavati v nedelju, 21. maja v navadnih prostorijama točno u dva sata posle podne.

DRUŠTVO MARIJE ČISTE GA SPOČETJA, ST. 160, KANSAS CITY, KANS.

Da se pokriva upravne stroške našega društva, se mora vsako leto nekaj v ta namen ukreniti. V tem oziru se je na zadnji seji 6. maja sklenilo, da mora vsaka članica v našo blagajno letos plačati en dolar posebne naklade; to je najboljši način in najmanj stroškov ter dela, če bi v ta namen privedili kako veselico v teh resnih časih.

DRUŠTVO SV. JOZEFA, ST. 67, BROOKLYN, N. Y.

V zadnjih dveh tednih smo izgubili kar dva naša člana. Prvi je umrl Michael Rom, umrl je 21. aprila na domu, 315 Wilson Ave., Brooklyn, N. Y. Bil je star 45 let. Članstvo mu je izkazalo zadnje čast v nedeljo, 23. aprila in ob kratki molitvi za pokojne duše. Pokopani je bil v turek, 25. aprila na Calvary pokopališče. Zapušča žalujočo soprogo in več sorodnikov.

to poročala; ako stopite v tem oziru vas na noga, morda se lahko dosežemo predpisano svoto! Če imate kako novo članico oddaljena ali mladinska oddelka na pristop, namnite to meni, vse drugo bom se jaz uredila.

S pozdravom do vsega članstva društva in Jednote, kampanjskim voditeljem pa največ uspeha.

DRUŠTVO SV. MIHALJA, BROJ 163, PITTSBURGH, PA.

Opet javim žalosno vjest, da je nemila smrt opet došla u našu sredinu i pokosila našu dobru članicu, odnosno sestru Theresu Ban, koja umrla na 25. aprila u Levittsburgu, Ohio. Pokojna sestra bila na potpori samo pet tjedna, i 31. marca se javila zdrava, a 25. dana zatim umrla.

DRUŠTVO SV. HELENE, ST. 193, CLEVELAND, O.

Drage mi sestre! S tem vas prijazno prosim, da se za gotovo udeležite prihodnje naše seje, vršče se danes, v četrtek, 18. maja, ker moramo na isti večer važnih točk urediti.

DRUŠTVO SV. MIHALJA, BROJ 61, YOUNGSTOWN, O.

Naznanjam svemu članstvu, da našo druščino čemo održavati v nedelju, 21. maja v navadnih prostorijama točno u dva sata posle podne. Molim vas, da bi bili prisutni svi točno, jerbo istog dana imamo više važni točka na dnevnem redu, koje se moraju rešiti.

DRUŠTVO MARIJE ČISTE GA SPOČETJA, ST. 160, KANSAS CITY, KANS.

Da se pokriva upravne stroške našega društva, se mora vsako leto nekaj v ta namen ukreniti. V tem oziru se je na zadnji seji 6. maja sklenilo, da mora vsaka članica v našo blagajno letos plačati en dolar posebne naklade; to je najboljši način in najmanj stroškov ter dela, če bi v ta namen privedili kako veselico v teh resnih časih.

DRUŠTVO SV. JOZEFA, ST. 67, BROOKLYN, N. Y.

V zadnjih dveh tednih smo izgubili kar dva naša člana. Prvi je umrl Michael Rom, umrl je 21. aprila na domu, 315 Wilson Ave., Brooklyn, N. Y. Bil je star 45 let. Članstvo mu je izkazalo zadnje čast v nedeljo, 23. aprila in ob kratki molitvi za pokojne duše. Pokopani je bil v turek, 25. aprila na Calvary pokopališče. Zapušča žalujočo soprogo in več sorodnikov.

fino zabavala, posebno ko smo zapela "Happy Birthday" sleđim članicam: Mary Bohte, Angelina Kastelle, S. 85th St., in Angelina Kastelle, S. 64th St. Želimno vam se mnogo let, da bi bile zdrave in vesele; našim bolnim članicam pa želimo hitro okrevanje. Pozdrav, Mary Petrick, tajnica.

DRUŠTVO DOBRI PASTIR, ST. 183, AMBRIDGE, PA.

Tem potom naznanjam, da se naša sosestra tajnica namerava preseliti iz naše naselbine, in zaradi tega se mora odpovedati uradu tajništva. Zato apeliram na članstvo našega društva, da se polnoštevilno udeleži te prihodnje seje, katera se vrši dne 21. maja ob drugi uri popoldne v Slovenskem domu, da se izbere iz naše sredine tajnik ali tajnica, da vodi društvene posle naprej.

DRUŠTVO SV. HELENE, ST. 193, CLEVELAND, O.

Drage mi sestre! S tem vas prijazno prosim, da se za gotovo udeležite prihodnje naše seje, vršče se danes, v četrtek, 18. maja, ker moramo na isti večer važnih točk urediti.

DRUŠTVO SV. MIHALJA, BROJ 61, YOUNGSTOWN, O.

Naznanjam svemu članstvu, da našo druščino čemo održavati v nedelju, 21. maja v navadnih prostorijama točno u dva sata posle podne. Molim vas, da bi bili prisutni svi točno, jerbo istog dana imamo više važni točka na dnevnem redu, koje se moraju rešiti.

DRUŠTVO MARIJE ČISTE GA SPOČETJA, ST. 160, KANSAS CITY, KANS.

Da se pokriva upravne stroške našega društva, se mora vsako leto nekaj v ta namen ukreniti. V tem oziru se je na zadnji seji 6. maja sklenilo, da mora vsaka članica v našo blagajno letos plačati en dolar posebne naklade; to je najboljši način in najmanj stroškov ter dela, če bi v ta namen privedili kako veselico v teh resnih časih.

DRUŠTVO SV. JOZEFA, ST. 67, BROOKLYN, N. Y.

V zadnjih dveh tednih smo izgubili kar dva naša člana. Prvi je umrl Michael Rom, umrl je 21. aprila na domu, 315 Wilson Ave., Brooklyn, N. Y. Bil je star 45 let. Članstvo mu je izkazalo zadnje čast v nedeljo, 23. aprila in ob kratki molitvi za pokojne duše. Pokopani je bil v turek, 25. aprila na Calvary pokopališče. Zapušča žalujočo soprogo in več sorodnikov.

Kaj je spiritizem?

Spiritizem in spiritualno molitvo imata nekaj skupnega, se pa tudi v blištni točki ločita. Spiritizem se ne pojavlja kot verska sekta, dočim je spiritualno molitvo v pravem pomenu besede verska sekta.

Nadalje se je spiritizem pojavljal večinoma v boljše situiranih krogih. Vodili so ga mnogokrat židje. V framazonjskih sejah je bilo velikokrat na sporedu tudi spiritiziranje. Spiritizem nujno ne predpostavlja Boga in ne ustvarja med Bogom in človekom nobenega religioznega odnosa, kakor ga vsaka prava vera, pa tudi sekta. Spiritualno molitvo se pojavlja večinoma v nižjih plasteh, po delavskih revirjih in predmetjih in velikokrat zavzame širok krog in pomeni tako duhovno, versko gibanje, ki je po svoji tendenci proti Cerkvji, ni pa proti veri. (V tem smislu pišejo in govore tudi raziskovalci svetega pisma in adventisti).

Pojavljanje takih necerkvenih ver je specialiteta Amerike in bi ga lahko nazvali "verski amerikanizem." Duhovi prihajajo z onega sveta in pripovedujejo svoje usode: pri spiritističnih sejah zato, da nasitijo radovednost in praznovost članov, pri pobožnostih spiritualcev pa zato, da bi jih verniki odreševali iz trpljenja na onem svetu. Tudi vstopajo v spiritistične molilne celice včasih zelo pobožne duše, ker njihovem čustvenemu verovanju bolj odgovarja neposredno doživljanje onega sveta, kako pa pametna vera v oni svet.

Ako bi hoteli preiskovati vzroke, ki vodijo ljudi v spiritistično sekto, bi morali poleg duhovnika in vzgojitelja vpoštevati tudi mnenje zdravnikov in sociologa.

Medijevo svetništvo?

Medij pri spiritistični seji, se predstavlja ljudem kot fakir ali pa kot pasivna figura, človek z zlomljenimi živci. Medij, ki vodi pobožnost spiritualcev, je svečenik, ki se zaveda, da prihajajo vanj duhovi in tudi duhovi božjih poslancev, ki so produktoriji spiritualcev pri Bogu. Najvažnejši produktoriji (zaščitniki) so: Sv. Anton Padovanski, sv. Gabriel, sv. Janez Krstnik, sv. Mihael in sv. Vincencij Pavlanski. Nižji rang imajo tisti, ki jih nazivajo za "vodnike spiritovalne".

Kakor je treba sicer pritrčiti, da velikokrat doživljajo mediji po avtosugestiji "vkomunikacijo" ali "razvitje" (to je: združenje z duhom), je vendar otipljivo, da mnogi mediji samo igrajo "vkomunikacijo" in "razvitje." Pri vsakem "spiritualnem opravilu" kličejo duhove in skoro vedno se "vkomunikira" v medij duh kakega papeža ali drugega višjega cerkvenega do-

stojanstvenika in vsi ti trpe na onem svetu, ter so za denar molili in bili lakomni na zemeljske dobrine. Teško bi mogel medij doseledno imeti avtosugestiven dožitek te vrste. Verjetno je, da govori besede duha pri polni zavesti in z določenim namenom.

"Verniki" so polni občudovanja do medija. Njegovo telo nazivajo: "čudovito telo brata medija." V zavesti svoje moči terja medij od vernikov vedno več. Prva zahteva je: vera. Kdor ne veruje v medija, se ne more udeleževati pobožnosti. Vero mora dokazati vsaj s pobožnim zunanjim vedenjem. Ko tak "tihan dom" že deluje nekaj časa, potem stavi božji poslanec po mediju na vernike, ki hodijo še v cerkev k spovedi, zahtevo, da se ne smejo več spovedovati duhovnikom in da morajo na posebne dneve opravljati spoved naravnost njemu. Taki dnevi so posebno v kvaternih tednih. Ljudje torej brez prave spovedi prihajajo v cerkev k svetemu obhajilu.

Tretja zahteva je, da ne smejo več prejemati svetega obhajila v cerkvah, ampak morajo v noči čakati na prihod Device Marije, ki jih bo prišla na postelj obhajati. In mnoge ženske, pa tudi možje, se živje v to misel tako, da bi se rajši dali sežgati, kakor pa da bi se odrekli veri, da je bila ponoči Marija z Jezusom pri njih. Tako počasi "verniki" izgubljujejo vsak stik s pravo vero in Cerkvjo in postanejo pravi sektaši. Iz takih popolnih spiritualcev se rekrutirajo novi mediji.

Mediji so razdeljeni v tri vrste: Medij prve vrste ima polno možnost sprejemanja duhov, vanj prihajajo božji poslanci, spiritualni vodniki, duhovi višjih oseb in tudi navadni duhovi. Kdor ima razvitje druge vrste, more sprejeti le še spiritualnega vodnika vase. Razvitje tretje vrste je možnost sprejemati le duhove navadnih ljudi, ki so v vica (pravijo: na univerzi) ali pa v peklju. Iz njih lahko po molitvah bratov in sestra—molijo goreče Očenaše—gre duša na levo ali na desno: proti nebesom ali v pekel.

Ko pride medij v razvitje (ko se duh vanj vkomunikira), se začne pačiti, kričati, letati po prostoru in padati na tla, da je vasih ves penav in krvav. V tem se močno loči od medija pri čistih spiritistih, ko pride v takozvani—trans. Navadno je medij takrat negiben, brez vsake moči. Medijevo razvitje vzpodbudi sestra izpraševalka, ki je navadno žena medija, z obrednim stavkom: Brat, odloži roke, ako ti je mogoče. Vsaka izpraševalka (ki moli molitve pred vkomunikacijo in zahvalo za "sveto opravilo spiritualno"), po s t a n e navadno medij z razvitjem tretje vrste. Tako je tudi pri spiritualcih

urejeno napredovanje. K nauku spiritistov je treba še dostaviti, da velikokrat na vprašanja glede ljubezni, odgovarjajo duhovi in božji poslanci, da ljubezen ni greh, da so zakon iznašili ljudje. Iz tega je razumljivo, da spiritualstvo ne stavi nobenih zahtev na moralno življenje "vernikov," ker po njihovem nauku zadostuje za prijateljstvo z Bogom delo za rajne, odreševanje duš iz pekla in vic. Vsako dušo je mogoče rešiti razen duš tistih ljudi, ki so umrli na nesrečni dan.

V letu je 45 dni nesrečnih. Posebno so pa nesrečni trije dnevi: prvi april (ko je Judež Jezusa izdal), prvi avgust (ko je Bog uničil Sodomo in Gomore), prvi september (ko je Bog vrgel napuhnjene angele v pekel). Kakorkoli na ta dan človek začne, mu bo v nesrečo.

ANEKDOTA

Friderik Viljem I., vojaški kralj, je bil jako strog gospodar. Gorje tistemu, ki bi se bil pregrešil zoper red in varčnost. A dovpt na pravem mestu ga je mahoma potolažil.

Nekoč je kralj, ki je vedel za vse zaloge in izdatke dvorске kuhinje, dognal, da je prehitro zmanjkovalo namiznega vina. Takoj je osumil svojega slugo Mihaela, saj se mu je že zdavnaj dozdevalo, da je sluga večkrat preveč židane volje. Vendar brez dokazov kralj ni maral obsoditi Mihaela in tako se je pol ure pred kosilom skrtil v vinko klet. Njegova sumnja se je uresničila, zakaj, komaj je sluga prišel v klet, je vzel steklenico vina, jo odmašil in je zadovoljno dejal: "Miha Zejen bi se rad s pričujočo gospodično Steklenico iz Kleti poročil. Ker nihče ne ugovarja, naj se zakon takoj sklene," in je izpil vino, steklenico pa vrgel v kot ter izginil.

Kralj spočetka ni hotel pokazati svoje jeze in je šele zvečer dal poklicati slugo: "Ali ga veseli biti na svatbi?" "Prav rad, veličanstvo." "V redu. Pa naj pride!" Kralj je pograbil palico. "Pričujoči Miha Zejen bi se rad poročil z gospodično Palico in ker nihče ne ugovarja, naj se zakon takoj sklene." In dvignil je roko, da bi tatu naklestil. Ta pa je odskočil, rekoč: "Stojte, veličanstvo! Jaz ugovarjam!" "Kaj? Slepaj tatinski!" vzrojil kralj, "ali nisi pil mojega vina?" "Sem ga, veličanstvo, in prav zato ugovarjam. Jaz sem se enkrat že poročil in nočem biti kriv bigamije."

Odgovor je bil kralju tako všeč, da je odložil palico in smehljaje dejal: "Poberi se, slepar — a vina mi ne boš več nosil!"

AGITIRAJTE ZA MLADINSKI ODDELEK!

DOPISI

IZ URADA PODRUŽNICE ST. 36, SANS.

Waukegan-North Chicago, Ill. —Seja podružnice se vrši v nedeljo, 21. maja ob 3. uri popoldne v dvorani Slovenskega narodnega doma.

Na tej seji se bo odločevalo zaradi važnih točk ter bo tudi volitev uradnikov.

Vabljeni so vsi društveni zastopniki in zastopnice, uradniki in vsi člani in to so vsi oni, kateri so kaj prispevali za članarino pri SANSU.

Pridite vsi na to sejo, kateri imate kaj zanimanja pri tej stvari. Odbor.

ZELO VAŽNA SEJA

Chicago, Ill. — Vsled sklepa zadnje seje lokalnega odbora št. 8 Slovenske sekcije Jugoslovanskega pomožnega odbora in št. 60 SANS, se bo vršila prihodnja seja v ponedeljek, 22. maja v Tomažinovi dvorani, 1902 W. Cermak Rd. Začetek točno ob osmih zvečer. Ta seja bo zelo važna, ker bo zadnja pred našo prireditvijo, ki se bo vršila v soboto, 27. maja in sicer v SNPJ dvorani. Vse razprodane knjižice morajo biti vrnene na dan seje, to je 22. maja. Zatorej udeležite se te seje vsi zastopniki in tudi vsi drugi, ki ste razprodajali knjižice. Po seji bomo imeli malo družabne zabave, pivo in prigrizek. Zatorej ne pozabite na sejo v ponedeljek, 22. maja.

Rodoljubni pozdrav, Anton Krvenco, predsednik; John Gottlieb, tajnik; John Kochevar, blagajnik.

DRUŠTVO MARIJE POMOC KRISTJANOV, ST. 165, WEST ALLIS, WIS.

Naznanjam onim, ki niste prišli na zadnjo sejo, da bomo pristopile k sv. obhajilu dne 21. maja ob 7:45 med sv. mašo, ko bomo obhajale praznik patrona našega društva—Marija Pomoč Kristjanov. Ob 7:30 se zbiramo v cerkveni dvorani; ne pozabite vaše regalije, in prosim, pridite v velikem številu. Naša zadnja seja je bila dobro obiskana; po seji smo se

Gornja slika nam predstavlja skupino ameriških vojaških bolničark, ki so dospete na Gaudaleonal. Teh bolničark je 50 po številu in jih je videti, ko si izbirajo vsaka svojo prtljugo, katero so potem marširni naložili na truke in jo odpeljali do bližnje vojaške bolnišnice, katero so prevzele v oskrbo te bolničarke.

Slavnosti in zabave v stari Ljubljani

Pogočila o družabnem življenju v stari Ljubljani segajo daleč nazaj v stare čase. V preteklih stoletjih se ljubljanski meščani niso toliko brigali za javne in politične razmere kakor dandanes. Takrat tudi ni bilo toliko in takih prometnih sredstev, kakršna imamo v novejši dobi, zato v starih časih ljudje niso toliko potovali in druge kraje, temveč so iskali razvedrila in zabave doma. Dobrodošla jim je bila vsaka domača slovesnost in preprosta zabava, da so se po svoje izživljali.

Cesar Leopold I. v Ljubljani

Posebno slovesno je sprejemala stara Ljubljana vladarje, cesarje, kralje, nadvojvode in ostale odličnike. Eden največjih sprejemov, ki je prekašal po svojem sijaju vse podobne prireditve, je bil prirejen leta 1660 cesarju Leopoldu I. V Ljubljano je odpotoval s Koroškega čez Ljubelj, skozi Tržič in Kranj. Dne 7. septembra je obedoval v gradu v Goricanah pri Medvodah. Po obedu se je pomikal ves cesarski spreved proti Ljubljani. Pol milje od mesta je stal krasen paviljon, okrašen s kranjskim deželnim grbom. Tukaj je sprejel in pozdravil cesarja deželni maršal grof Ivan Herbert Turjaški. Na čelu spreveda je jahal cvet hrvatskega plemstva in vitezstva, 600 s kopji oboroženih in s tigrovimi kožami ogrnjenih konjenikov. Pred njimi je plesal in kazal svoje jahaške umetnije dvajsetletni mladenič na neosedlanem konju, z veliko zastavo v roki. Sledile so štiri stotnije deželnih brambovcev z rumenimi, modrimi in rdečimi perjanicami. Nato je jahalo na plemenitih konjih vse kranjsko plemstvo in oklepih in čeladah, v krasnih opreham in oblekah.

Potem so vodili konje cesarja in ostalih nadvojvod, odede s prelepimi ogrinjali. Sledili so vsi knezi in grofje cesarskega dvora z nadvojvodni na konjih in cesarski podmaršal grof Lamberg z golo sabljo v roki. Nato je prihajal cesar Leopold pod razkošnim, z zlatom pretkanim baldahinom, katerega je nosilo osem starešin. Za njim so jahali papeški nuncij, poslanik beneške republike, veliki majordom grof Porzia, veliki mojster konjuštva grof Dietrichstein, cesarski in nadvojvodski paži. Nato je korakala cesarjeva telesna straža, peljali so dvorne kočije in nosili nosilnice. Slavnostni sprevod je zaključevalo osem stotnij vojaštva. Ob straneh v špalirju pa so se zagrinjale nepregledne množice ljudstva, ki so v nemem občudovanju gledale dotlej nevidno razkošje cesarskega dvora. Ves čas spreveda so streljali s topovi na Ljubljanskem gradu.

Pred vicedomskimi mestnimi vrati na Dvornem trgu je stala oborožena stojnja meščanov z zastavo, razporejenih v špalirju. Tukaj je pozdravil cesarja mestni župan v spremstvu sedmih starešin. Nato se je sprevod pomikal do stolne cerkve, kjer je bil slovesni Te Deum. Cesar je stanoval v škofijskem dvorcu, pred njim je stalo vojaštvo, ki je med banketom pri zdravicah streljalo salve. Zvečer je bila bajna razsvetljava mesta z umetnim ognjem, to se je ponavljalo tri noči zaporedoma. Na mali šmaren, 8. septembra, je bil cesar v stolni cerkvi pri službi božji dopoldne in popoldne. Prihodnji dan je povabil cesarja Leopolda deželni glavnik kranjski, grof Turjaški, naj obišče njegov vrt, ki se je nahajal med Rimsko in Tržaško cesto. Vsa pota so bila pokrita z rdečim suknom. Tam se je izvajala spevoigra v italijanskem jeziku. Cesar je obiskal tudi samostan bosonogih avgustincev (diskalceatov) na

prostoru današnje Kmetске posojilnice in kolegij oo. jezuitov, kjer je bil pri maši, obedu in gledališki predstavi jezuitskih gojencev. Dne 13. septembra je bila slovesna poklonitev deželnih stanov z obilno zvestobo. Cesar je slovesno potrdil stanovom njihove pravice in privilegije. Pri slavnostnem obedu je bilo deset deželnih dostojanstvenikov v službi. Ta jim je delala veliko preglavico, saj so bili prvič v takem poslu; ti so bili: veliki majordom, dedni maršal, veliki komornik, veliki konjušnik, veliki lovec, dedni poveljnik konjuštva, dedni nad-sokolar, dedni stotnik in veliki točaj. Vsak dan so bile v Ljubljani velike veselice, kjer je bilo pogoščeno tudi meščanstvo z jedjo, in pijačo. Vse dni se je tudi streljalo iz pušk in topov. Dne 15. septembra se je cesar Leopold I. poslovil in odpeljal po Ljubljani do Vrhnike, kamor so ga spremljali vse plemstvo, vitezi in dvorjani, nato pa je odpotoval naprej v Trst in Gorico. Še v poznejših dobah je sprejemala Ljubljana svoje vladarje, toda nikdar več tako slovesno in razkošno, pa seveda tudi ne tako potratno.

Papež Pij VI. v Ljubljani

Kako drugačen in skromen je bil sprejem, ki ga je priredila Ljubljana svojemu vrhovnemu cerkvenemu poglavarju, sv. očetu papežu Piju VI. Vendar je treba poudariti, da se je to zgodilo zato, ker je sam odklonil vsak slavnostni sprejem. Papež je potoval na Dunaj z namenom, da bi pregovoril cesarja Jožefa II. k preklicu njegovih verskih reform. V Ljubljano se je pripeljal 16. septembra 1782 med tretjo in četrto uro popoldne. Stanoval je v komendi nemškega reda v Križankah. Tu so ga čakali škofa ljubljanski in lavantinski, deželni namestnik grof Lamberg ter še mnogo ostalih cerkvenih in posvetnih odličnikov. Papež je takoj sprejel cesarjevo sestro Marijano, opatinjo samostana Mons na Koroškem, ki je prišla prav zato v Ljubljano, da bi se poklonila sv. očetu. Nato je sprejemal duhovščino in plemstvo; zvečer je ponovno sprejel opatinjo-nadvojvodinjo. Nekoliko dni pred papeževim prihodom je cesar odstavil deželnega glavarja, katerega je to zadelo kakor strela z jasnega. Njegova odstavitev je bila v zvezi z goriškim nadškofom Edlingom, ki ni hotel razglasiti tolerančnega edikta, deželni glavar grof Lamberg pa je to dolgo časa prikrival.

Povsod, kjer je papež prenočeval, je stalo 40 vojakov, kjer so pa menjali konje, pa po 14 mož, ki so skrbeli za red in varnost. Papežu je bil na razpolago tudi del cesarske kuhinje. Cesar je določil diplomata grofa Filipa Cobenzla (iz slovenskega rodu Kobenceljev), da je šel papežu naproti ter skrbel za njegovo varno in udobno potovanje po avstrijskih deželah. Ta je hotel na vsak način zvedeti, kaj papež prav za prav namerava na Dunaju, da bi cesarja že naprej počul, toda na vsem potu se mu to ni posrečilo. Papež je potoval vedno z dvema škofoma v eni kočiji, njegov nuncij pa za njim v svojem vozu. Po sprejemu dostojanstvenikov in vernikov je šel papež v svoje sobe, molil brevir, se razgovarjal z nuncijem, večerjal sam in šel nato k počitku. Ze prihodnji dan dne 17. marca zjutraj je papež Pij VI. zapustil Ljubljano ter odpotoval naprej čez Celje in Maribor.

Pasijonske procesije

Med različnimi cerkvenimi slovesnostmi v stari Ljubljani so bile najbolj znamenite in silajne pasijonske procesije, katere je zaobljubila bratovščina Redemptor mundi (Odreše-

nih sveta) o priliki strašne kuge v letih 1598 in 1599. Pasijonske procesije je omogočil šele pobožni meščan Tropicau, ki je volil v ta namen 1.500 goldinarjev. Prvič je šla pasijonska procesija 24. marca 1617 iz kapucinske cerkve skozi vse mesto, nato se je obnavljala redno vsako leto. Velikanske množice od blizu in daleč so jo prišle gledat. Domači zgodovinar Valvasor piše o tem: "Da bi si ogledali procesijo, se zbirajo mnogo milij od mesta oddaljeni ljudje. Ravno tako jo hvalijo tudi tuji, češ, da še nikjer niso videli tako lepe, pobožne in dolge procesije. Vrši se ponoči s številnimi plamenicami in baklami. Pri tem se prikazuje Kristusovo trpljenje poleg raznih zgodb iz starega in novega testameta. Vse to se kaže pobožnim gledalcem deloma s prenašanjem in prevačanjem, deloma pa peš in na konjih. V procesiji so tudi mnogi spokorniki in bičarji, ki bičajo sami sebe, ostali, ki nosijo s seboj velike križe, razni puščavniki itd." Po izjavah izomzemcev po vsej Nemčiji ni bilo tako velike procesije.

V prvih letih so predstavljali Kristusa, apostole in ostale znamenite svetopisemske osebe odličniki iz visokega plemstva, pozneje pa le še najemniki. Jude so predstavljali sprva Krakovčani in Trnovčani. Pasijonska procesija je veljala mnogo denarja. V začetku je skrbel za stroške bratovščina, pozneje pa je radodarnost minila in so oo. kapucinci prevzeli vso skrb za stroške in plačila. Pasijonska procesija se je pomikala v svitu žarečih plamenic in gorečih sveč od današnje Zvezde, kjer je stal kapucinski samostan s cerkvijo, skozi vicedomska vrata. Gosposko ulico, na Novem trgu, potem skozi Čevljarško ulico, čez Čevljarški most, mimo jetnišnice, pod Trančo na Stari trg in tam okoli vodnjaka nazaj. Nato je šel sprevod čez Mestni trg mimo stolnice do franciškanske cerkve in samostana, ki sta stala na današnjem Vodnikovem trgu, ter se je vračal skozi Špitalsko ulico čez most do kapucinskega samostana. Procesija se je pomikala v strašni gneči ter nepisnem hrušču in trušču, v katerem je zamrla vsaka beseda: bobnarji so bobnali, piskači piskali, fanfare slovesno donele. Pri procesijah pa so še večkrat dogajale nerednosti in nedostojnosti, tako da so jih končno posvetne in cerkvene oblasti v dobi cesarice Marije Terezije prepovedale in odpravile.

Zabavne vožnje na Ljubljani

Ljubljana ni bila samo zelo važna tovarna in prometna cesta, temveč za ljubljansko prebivalstvo tudi eno izmed najprijetnejših zabavišč. Vožnje po Ljubljani so bile od vseh nekdanjih zabav prav posebno priljubljene. Skozi vse poletje so bogataši prirejali na ladjah gostije ter večerne zabave z godbo in s petjem. Ob Valvasorjevem času si Ljubljane skoraj niso mogli misliti večje slovesnosti brez vožnje po Ljubljani. Poročila o takih zabavah segajo v 11. stoletje nazaj. Valvasor poroča, da so že leta 1092 priredili za čolnarje tekmovanje na vodi ali regato. Tekmovalci so se borili za trojno darilo: tovor vipavskega vina, tri vatle sukna in par nogavic. Tekma je bila podobna viteškemu turnirju na vodi: dva moža sta stala, vsak z dolgim drogom na sprednjem delu svojega čolna, ki sta ga veslala po dva spretna ribiča. Na dano znamenje sta si zdrčala čolna nasproti, tekmovalca pa sta skušala drug drugega z drogom pahniti v vodo. Kdor se je poslednji vzdržal v čolnu, tisti je dobil darilo.

Tudi cesar Leopold I. se je leta 1660 vozil po Ljubljani

v prekrasnem čolnu, katerega so dali napraviti deželni stanovni po italijanskem načinu; bil je ves pozlačen in pregrnjen z damastom in okrašen z zastavami. Čoln je veslalo 24 dobro izurjenih italijanskih veslačev, oblečenih z rdečo livrejo z belimi, s srebrom obloženimi prsniki. Za cesarjevim čolnom je veslalo še mnogo čolnov, okrašenih z rdečim, rumenim in zelenim suknom; v njih so sedeli ministri, gospoda cesarskega dvora, deželni stanov in plemstva. Najbolj pogostne zabavne vožnje po Ljubljani so bile okrog leta 1800. Valentin Vodnik piše leta 1797 v svojih "Novicah": "Musikanti Ljubljanskega mesta so se z musiko gori po Lublanci pelali inu zvečer ob deseti uri nazaj persli. Čolnovi so bili z lučmi inu baklami razsvitleni. Eden je pustil eno razveselenje z ognjem narediti, to je rakete s pulfram napolnene peržigati; to so šli visoko na kvišku, so se raspočili inu podobne od kač ali zvezd imeli. Četrtek so oficirji tukaj okol stoječih regimentov inu bataljonov eno vožnjo po Lublanci z musiko naredili inu zraven s enim kanonom, katerega svinec je za kugle po dvajset liber strelat pustili, de so ludem na žabje-ki šipe po oknih pokale. Ludi je vkup perkelo brez števila ziale prodajat."

Velika veselica na Ljubljani je bila leta 1810 ob Napoleonovi poroki z nadvojvodinjo Marijo, hčerjo avstrijskega cesarja. Slavnostna vožnja po Ljubljani pa je bila tudi leta 1814 po odhodu Francozov iz naših krajev. Na reki je plavalo nad 200 čolnov in ladij, s cvetjem in venci okrašenih ter z lučmi in balončki razsvetljenih. Na velikem travniku grofa Turna pri izlivu Išce v Ljubljano so priredili za občinstvo veliko zabavo in pogostitev. Bila je bajna razsvetljava z umetnim ognjem, streljali so iz topov in možnarjev na bregovih in na ladjah. Splošno so ljudje sodili, da take veselice še ni bilo na Ljubljani. Pa tudi sicer so ljubljanski meščani radi prirejali zabavne vožnje po

Ljubljani do Podpeči in Vrhnike ter ostajali ob nedeljah po ves dan zunaj v naravi in se razveseljevali. Pozneje pa so zabavne vožnje po Ljubljani prenehale, ker se je dogodilo na reki mnogo nesreč, le še god ljubljanskih Anic so praznovali s slavnostnimi vožnjami. Tudi je postalo zaradi poznejše poglobitve struge in hitrejšega rečnega toka veslanje proti vodi vedno bolj težavno. Leta 1840 je bila prva vožnja po Ljubljani s parnikom, ki je imel ime popularnega nadvojvode Ivana. Parnik je bil dolg 28 m in širok 4 metre ter je imel 14 konjskih sil. Nepregledne ljudske množice so prišle gledat prvo vožnjo. Parnik je vozil do leta 1850. Ker so se pa dogajale razne nesreče, so ga dejali narazen, naložili na tri parizarje po 4 konj ter odpeljali čez Ljubelj v Celovec na Vrbsko jezero. Še enkrat so poskušali vožnjo s parnikom po Ljubljani, česar se starejši ljubljanski rod še dobro spominja. Bilo je to leta 1898, ko je prevajal Kotnikov parnik tovor in ljudi od Ljubljane do Vrhnike, a tudi tokrat se vožnja ni obnesla.

Godbe, koncerti, plesi, in gledališča

Ze nekdanji mestni očetje so skrbeli tudi za razveseljevanje svojih someščanov in so plačevali iz mestne blagajne štiri mestne piskače. To je bila prva ljubljanska godba v prvi polovici 16. stoletja. Igrali so poleti vsak dan, pozimi pa ob lepih dneh po eno ur pred poldnevom s piskarskega stolpa (Pfeiferturm) na Gradu. Zaradi resnih časov: kuge in raznih bolezni, vojne, smrti kakoga člana vladarske hiše itd. so morali godci večkrat utihniti. Leta 1568 so bile prepovedane vse svatovščne, vse hrupne zabave in botrinje. V prostem času so hodili mestni piskači gost po zasebnih hišah in gostlinah. Pozneje so dobili prav resne tekmece, tako imenovane mestne godce (Stadtgeiger), s katerimi so se leta 1712 prav resno spopadli. Zato so mestni očetje objavili nalašč zanje poseben godčevski red. Zaslužek je moral bi-

ti pa zelo donosen, zakaj pred pustom so prihajali v mesto celo kmetaki godci, ki pa so se morali najprej oglastiti pri mestnih piskačih in dobiti dovoljenje od mestnega sodnika, sicer so jim glasbila pobrali in jih razbili.

Pa tudi koncerti in glasbene akademije so bile v stari Ljubljani zelo priljubljene. Prirejale jih je Filharmonična družba redno, pa tudi izredne ob posebnih prilikah, kakor za cesarjev god, ob visokih obiskih, o kongresni dobi itd. Večkrat so izvajali koncerte tudi potujoči umetniki, med katerimi sta vzbudila posebno pozornost osemletni Frefherr von Praun in znameniti glasbenik Wolfgang Amadeus Mozart, kateremu na čast so priredili 20. julija 1820 slavnostno vožnjo po Ljubljani. Zvečer 23. junija 1822 je prvič igrala v Lattermannovem drevo red u, današnjem Tivoliju, tako zvana turška godba in 13. julija 1824 prvič na Kapucinskem trgu, v današnji Zvezdi, polkovna godba. Filharmonična družba je priredila 5. novembra 1824 glasbeno akademijo v čast novemu škofu.

Kjer so godci, tam je tudi ples. Valvasor poroča, da so leta 1257 priredili sinovi in hčere ljubljanskih meščanov več plesnih veselice. Pri teh je plesale dvanajst deklic dvanajst mladeničev na Starem trgu pod lipo. Najstarejše plesišče v Ljubljani je bilo na rotovžu. Za to je bila določena soba zdaj pod Gradom. Leta 1762 je bilo na rotovžu od 16. januarja do 13. februarja osem balov, za katere je magistrat prejel 217 goldinarjev pristojbine. To dokazuje, da so bili plesi v stari Ljubljani zelo priljubljeni in obiskani. Pozneje je bilo tako zabavišče in plesišče reduta, veliko poslojpe na prostoru, kjer stoji danes šentjakobska dekliška šola. Poprej je stal tamkaj jezuitski kolegij, katerega je leta 1774 uničil strašen požar z drugimi poslopji, nad 100 po številu, v Krakovem in št. Jakobskem okraju. Za ples v reduti je bila zelo visoka vstopnina. Vsakega bal se je udeležilo povprečno po 300 oseb.

Najstarejše ljubljansko gledališče je bila že omenjena plesna dvorana na rotovžu, kjer so večkrat igrali potujoči "nemški komedijanti." Tukaj je leta 1763 tudi kazal neki Italijan opico in ježevca ter moral za to plačati magistratu en goldinar pristojbine. Preden je bilo sezidano deželno stanovsko gledališče, leta 1765, so bile gledališke igre le še v jezuitskem kolegiju in v deželni palači (ontovžu). Deželni stanovi so ta zavod radi podpirali in mu dovoljevali v sredi 18. stoletja po 100 goldinarjev podpore na leto. Poleg tega pa so še popravljali vse, kar se je pri gledališču pokvarilo. Opereto so gojili le plemenitaši v deželni hiši ter plačevali mestu po 2 goldinarja za vsak komad. Leta 1765 je bilo v deželni hiši 18 operet in 8 komedij. Tega leta je bilo sezidano tudi deželno stanovsko gledališče. K zidavi je pomagal tudi magistrat z večjo količino brezplačno dostavljenega lesa. Deželni stanovi so se izkazali hvaležne s tem, da so mu podarili v novem gledališču ložo. Večkrat so v stari Ljubljani gostovali italijanske operne družbe, posebno priljubljen je bil skladatelj Rossini. Izvajale so se že zgodaj tudi slovenske predstave. Prvo poročilo o slovenski gledališki predstavi sega v leto 1670. V tem letu so igrali ljubljanski dijaki pred tivolsko graščino Pod Turnom, tedanjim letoviščem oo. jezuitov, igro "Paradiž." Poznejši viri o kakšnih slovenskih gledaliških igrah popolnoma molče tja do 18. stoletja. Šele o baronu Žigi

Zoisu slišimo, da je večkrat uglašil kako slovensko domačo pesem, katero so peli italijanski pevci in dodali svojim operam. Dne 28. decembra 1789 so prvič igrali Linhartovo "Zupanovo Micko." Poleti 1803 in drugič 14. novembra istega leta so otroci igrali "Tinček-Petelinček," katero je spisal nemški dramatik Kotzeb, poslovenil pa Jernej Kopitar, z dodatnimi verzji Valentina Vodnika, Dne 22. marca 1822 je objavil gledališki list z rdečimi črkami: "Danes bo igran "Golfani Starez" kratkočasnost u enim delu is Nemshkiga prestavlene od Kotzebna." Igra se je pozneje še večkrat ponavljala. V dobi slovenskega narodnega prepoda so skrbele za razvedrilo in zabavo, tako v Ljubljani kakor tudi drugod, čitalnice, bralna in pevška društva. (Po virih naših domačih zgodovinarjev: Valvasorja, Dimitza, Vrhovca, dr. Grudna, dr. Mala itd.).

VODA V ČLOVEKU

Človek, ki tehta 75 kg, nosi v sebi 45 kg vode v različni obliki. Morda bo to marsikoga presenetilo. Človek obstoji iz 65 odst. vode in samo 35 odstotkov gostih snovi. Seveda je količina vode v poedinih človeških organih različna. Tako obstoja v očesu okoli 90 odstotkov vode, kri iz 80 odst. možgani, koža in vranica iz 75 odstotkov, jetra in kosti pa iz pičlih 50 odstotkov. Če izgubi človek 10 odst. vode, nastanejo važne motnje v njegovem zdravju, pri izgubi 20 odst. vode pa nastane smrt. V Srednji Evropi živeči človek potrebuje dnevno okrog 3 litre vode, ki jo dobiva v obliki živil. Seveda je tudi hrana bogata na vodi. Tako vsebujeja sadje in sočevje 85 odst. vode, ribe 80 krompir 75, meso pa 70 odst.

Razen tega zastaja voda v človeškem telesu z oksidacijo vodik, zapopadenega v poedinih živilih. Tako nastane dnevno približno 3 decilitre vode. Zanimivo je, da imajo otroci v sebi več vode nego odrasli. Žeja skrbi za to, da prihaja v organizem dovolj vode. V 10 letih porabi človek približno en vagon vode. Iz telesa odhaja voda skozi ledvice, kožo in pljuča. Nekatere v morju živeče živali obstojajo iz 99,75 odstotkov vode. Rastline imajo v sebi do 95 odst. vode. Pomen vode za življenje je bil znan že v starem veku. Tako je grški filozof Thales v Atenah učil, da je voda edini element vse zemlje, iz katerega nastaja vse drugo.

RAZNO

Največjo rožo na svetu so odkrili leta 1819. Dobila je ime obeh mož, ki sta jo odkrila in se imenuje Rafflesija-Arnoldi; domačini ji pravijo "mrhovinasta roža." Ta rastlina, ki meri njen cvet 1 m v premeru, ki je 30 kg težka in more iti v čašo njenega cveta 4 litre vode. V Evropi je še niso mogli pripraviti do tega, da bi cvetela. To se je posrečilo enemu samemu vrtnarju na svetu, pa še ta je na Javi.

Mesto brez davkov. V Avstraliji so slučajno odkrili neko mesto, ki nima ne občinske uprave ne policije in ne gasilcev, kjer ni treba plačevati davkov in kjer ni ne beračev ne brezposelnih in ne zločincev. To mesto, ki je za kakih 400 milj oddaljeno od Sidneja, se imenuje Koylarenberry. Avstralskim oblastem doslej ni bilo še nič znanega o tem mestu in so poslali tjakaj svoje uradnike. Prebivalci mesta so ponosni na to, da imajo izborni bolnišnično, vodovod in električno razsvetljava. Doslej so meščani lepo in složno živeli. Prav hudi so, da so jih "odkrili" in bo zdaj konec pravljice. Avstralska vlada je že poslala tja razpis davkov, sedanjih in zaostalih, ki jih bo neusmiljeno iztejala. Postavila bo tudi državne urade in uradnike.

Tarče naših zrakoplovcov

Courtesy The STANDARD OIL CO. (OHIO)-18

Prestrašena Japonska je zrela za bombardiranje. Ameriške čete napadajo in zavzemajo njene obrežne utrube; japonska mornarica in zračna sila je že nadkriljena po ameriški. Jeklen obroč se že stiska krog Japonske in onemogoča Japoncem dovažati potrebni material in živež v notranje dežele in obenem tudi onemogoča dovažati ojačenja japonakim četam. Največja nevarnost za japonsko so naša velika vojaška transportna letala, za katerih pogon uporabljajo "100 octane" gazolin, ki ga izdelujejo ameriške rafinerije.

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

Glasiilo K. S. K. Jednote v Clevelandu, Ohio
 Uredništvo in upravljanje
 5117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 8, OHIO.
 Vse objavljene stvari so lastnina Glasila in ne smejo biti objavljene drugod brez dovoljenja Glasila.
 Člani: \$2.00 letno, \$0.50 na mesec, \$1.00 na tri mesece, \$3.00 na leto.
 Za članstvo v tujini: \$5.00 letno, \$1.50 na tri mesece, \$4.50 na leto.
 Za članstvo v tujini: \$10.00 letno, \$3.00 na tri mesece, \$27.00 na leto.
 Za članstvo v tujini: \$15.00 letno, \$4.50 na tri mesece, \$45.00 na leto.
 Za članstvo v tujini: \$20.00 letno, \$6.00 na tri mesece, \$60.00 na leto.

Official Organ of and Published by
 THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN GASTROLOGICAL UNION of the U. S. A.
 In the Interest of the Order

Office: 5117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 8, OHIO
 Phone: Henderson 3912

Terms of subscription: \$2.00 yearly, \$0.50 quarterly, \$1.00 semi-annually, \$3.00 annually.

Member Catholic Press Association.

SE JE ČAS!

Predstavljamo si dobro in skrbno mater s številno družino sinov in hčera, ki so že večinoma vsi dorasli in poročeni. Starjša hči je že dolgo časa računala in pričakovala gotovega dohodka, ko bo njih ljuba mati obhajala 50-letnico svojega rojstva. V ta namen so ji hoteli prirediti skupen družinski sestanek ali takozvano "Surprise party" v hiši nekega sorodnika. Povabila je ustmeno in pisмено vse svoje brate in sestre z naročilom, da naj vaak pride in prinese materi kako primerno darilo, kar se je tudi izvršilo z izjemo brata Tomaža.

Na tem sestanku je tudi starejša sestra vodila program in klicala posameznike k besedi, ki so na lep način čestitali materi za njeno 50-letnico in ji izročali vsak svoj dar. V par besedah se je tudi oglasil sin, oziroma brat Tomaž; vendar je prišel na to slavnost praznih rok, brez kakage darila. Mati je bila tega sestanka zelo vesela in se je otrokom zahvalila za njih pozornost, izkazano ljubezen in prejeta darila. Lahko si predstavljate težaven položaj navzočega sina ali brata Tomaža, ko mu je poleg njega sedeča sestra na uho šepnila: "Črni nevalež-než do matere, nič ji nisi daroval!"

Enak slučaj bi lahko vzeli kot primer v naši sedanji kampanji. Tuji naša podpora mati-Jednota obhaja letos svojo 50-letnico, ali zlati jubilej. V ta namen jo hočemo iznenaditi z lepim številom novih članov in članic iz hvaležnosti za vsa njena članstva v tej dobi izkazana dobra dela.

Kakor iz današnjega uradnega kampanjskega poročila razvidno, tako tudi iz apela našega glavnega tajnika brata Zalarja, smo do zaželjenega darila, oziroma cilja še daleč zadej. Izmed 176 društev se je v sedanji kampanji odzvalo šele 116 naših društev, žal, 60 je pa še zaspalih, ki niso pridobila tekem te kampanje niti enega novega člana. Se je čas, da zamujeno nadomestite, ako ne, se vas bo smatralo za nevaležne Tomaže, kakor v gorjem slučaju navedeno . . .

BORBA MED TREMI JOLIETSKIMI DRUŠTVI

V današnjem kampanjskem poročilu lahko vidite zanimiv in redek slučaj, da imajo tri društva v Jolietu, št. 2, 29 in 108 vsi enako visoko zavarovalnino, namreč po \$10,000. Med temi društvami se bo vnela še hujša borba, kdo bo prvi zmagal, zasleduje torej prihodnja poročila. Slika vsakega zmagovalca te kampanje bo objavljena na prvi strani Glasila.

POSNEMANJA VREDNO DRUŠTVO

O največjem društvu naše Jednote, društvu sv. Jožefa, št. 169 v Clevelandu, O., ki je zaeno tudi največje slovensko podporno društvo v Ameriki, smo že večkrat pisali. Ni čuda, saj šteje 1,078 članov odraslega in 367 mladinskega oddelka, torej skupaj 1,445; to je že število kakke male Jednote ali Zveze.

Da je baš to društvo med vsemi drugimi najbolj agilno, nam kaže dejstvo, ker je v naši Zlati Jednotini knjigi že 39-krat vpisano. Dalje je imelo to društvo med vsemi drugimi tudi prvo svojo lastno godbo in svoje kadetinje; žal, da godba vsled sedanje vojne ne more več obstojati, ker se člani-godci nahajajo v armadi. Naši Jožefovci imajo sedaj skupaj 160 članov in članic v službi Strica Sama; to bo menda tudi največje število v primeru z drugimi našimi društvami.

Kakor se splošna javnost in tudi industrija zanima za poveljno dobo in razmere (Post war), tako se je zadnji čas tudi to društvo začelo resno zanimati za svoje članstvo, nahajajoče se v armadi. Izbrali so si namreč poseben odbor, ki naj bi s sodelovanjem društva tem članom in članicam kaj finančno pomagalo, ko se bo bodo vrnili iz taborišč in iz raznih front. Sli so okrog dobrosrčnih članov in trgovcev ter nabrali \$100, naročili so več tiketov za prodajo in oddajo teh denarnih nagrad, kar se jim je tudi posrečilo. Na zadnji, v ta namen prirejeni veselici dne 22. aprila se je na ta način naredilo okrog \$600 čistega dobička, kar se drži v posebnem skladu za pomoč članstvu, ko se vrne iz vojne. Seveda to še ni vse! Še se bo skušalo ta sklad povečati do konca vojne že na ta ali drugi način.

Z naše strani se moramo tudi v tej zadevi društvu sv. Jožefa, št. 169 odkriti in mu izreči najlepše priznanje, ker se je prvo lotilo tako lepe ideje; zaeno želimo, da bi Jožefovcem sledila še ostala društva naše Jednote, osobito ona z večjim številom članstva in v večjih naselbinah. Pomislite, kako z veseljem bo vzel vsak vaš veteran tozadevno darilo ali pomoč, zavedal se bo, da niste nanj pozabili, ko se je odzval klicu domovine in branil isto med tem, ko ste bili vi doma.

ZLATOJUBILEJNA KAMPANJA
BO ZAKLJUČENA 30. JUNIJA T. L.
SE JE ČAS ZA DOSEGO ZMAGE!

Našim pokojnim članom v spomin

V prihodnji izdaji Glasila bo zopet uradno naznanjenih 22 smrtnih slučajev članov in članic naše Jednote, ki so se preselili v večnost. Da se držimo reda ali stare navade, objavljamo že danes njih imena na tej strani, pokojnikom v slovo in blag spomin.

Od teh 22 naših novih pokojnikov je bilo 13 članov in devet članic. Najstarejša med njimi je štela 85 let, najmlajši pa 23; njihov povprečna starost znaša 60 let.

Naša država Ohio je bila v tem oziru najbolj prizadeta, ker znači šest smrtnih slučajev; Illinois pet, Pennsylvania štiri, Minnesota dva, po enega pa: Indiana, Colorado, Kansas, Wisconsin in Michigan.

Sledeče naše pokojnike priporočamo v molitev in blag spomin:

ANTON ZAKRAJŠEK, član društva št. 7; umrl 12. marca; star 68 let.

GEORGE MALNAR, član društva št. 38; umrl 13. marca; star 60 let.

FRANK MESOJEDEC, član društva št. 4; umrl 14. marca; star 23 let.

HELEN TUCIBAT, članica društva št. 163; umrla 24. marca; stara 67 let.

LOUIS SEMROV, član društva št. 110; umrl 25. marca; star 62 let.

MILDRED ROZICH, članica društva št. 206; umrla 26. marca; stara 4 let.

LUCIJA BAZNIK, članica društva št. 25; umrla 27. marca; stara 73 let.

JOHN ARTAC, član društva št. 53; umrl 28. marca; star 35 let.

JOSIP MATESIC, član društva št. 50; umrl 28. marca; star 57 let.

MAGDALENA TOVORNIK, članica društva št. 120; umrla 29. marca; stara 56 let.

JOHN CERNE SR., član društva št. 101; umrl 31. marca; star 69 let.

MARY GASPERICH, članica društva št. 218; umrla 1. aprila; stara 85 let.

EDWARD MICHEK, član društva št. 21; umrl 2. aprila; star 81 let.

ANTON ZUPANČIČ, član društva št. 25; umrl 2. aprila; star 78 let.

JOSEPHINE JUSTIN, članica društva št. 197; umrla 3. aprila; stara 24 let.

JOHN DEZELAN, član društva št. 52; umrl 4. aprila; star 43 let.

ROSE KENIK, članica društva št. 146; umrla 5. aprila; stara 54 let.

MARY PECJAK, članica društva št. 162; umrla 6. aprila; stara 60 let.

JOSEPH STIRN, član društva št. 1; umrl 10. aprila; star 64 let.

ANTONIJA KOZMUTH, članica društva št. 165; umrla 11. aprila; stara 46 let.

FRANK JERIN, član društva št. 5; umrl 12. aprila; star 81 let.

MARTIN PLUT, član društva št. 87; umrl 12. aprila; star 71 let.

Domča fronta

Kupovanje iz strahu je vsrk pomamkanju tkaninskega papirja

"Čeprav je bila izdelava tkaninskega papirja zmanjšana, bi morale dobave v glavnem zadovoljiti povpraševanju," je dejal John W. Maloney, vodja oddelka za tkaninski papir pri "War Production Board Paper Division."

Produkcija tkaninskega papirja znaša približno šest tisoč sedem sto ton mesečno. Pomamkljiva posledica slednjega je bila v glavnem posledica nepotrebne kupovanja v mnogih gospodinjstvih, so izjavili pri WPB. Zadnji dve leti je bila produkcija obdržana na isti višini kakor leta 1942. Oddelki za izdelavo papirja v drugi četrtini je presejala oddelke prve četrtine. Zaradi uporabe tega tkaninskega papirja v vojnih tovarnah za čiščenje finih kovinastih delov in čiščenja leč, ter večje uporabe v bolnicah, je bila dobava za civiliste nekoliko znižana. 4,500 higijskih vložkov je izdelano vsak mesec v razmeroma lahki dobavi in 35,000 ton higijskega papirja izdelujejo mesečno v razmeroma lahki dobavi, razen na zapadni obali in v državi Texas, kjer je vprašanje prevoza in razdelitve važnejše, nego vprašanje izdelave.

Potrebujemo dva milijona več vojnih delavk

Eno tretjino mest v vojnih industrija imajo sedaj ženske. Nobena glavna industrija ne izključuje žensk, pravijo v uradu za vojne informacije, na podlagi izjave komisije za vojno moško delovno silo (WMP), iz vojnega, močnariškega in delavskega departamenta, federalne zaščitne agencije (FSA), agencije federalnih tvornic (FWA) in statističnega urada (BC).

Kljub temu mora število zaposlenih žensk narasti od milijon in pol na dva milijona do julija meseca. To pa radi tega, ker jih rabijo v industriji za konzerviranje, v agrikulturi, namesto mož, ki morajo s farm in iz tovarn v vojno in pa namesto žensk, ki zapuščajo delavske vrste.

Če bi število ženskih uslužbenk narastlo na milijon in pol, bi šele dosegli lansko najvišjo številko. A v federalnih agencijah so mnenja, da bi to število moralo biti večje, če bi hoteli zadostiti farmerskim zahtevam in potrebam ter potrebam razvijajoče se industrije. Potreba za ženske uslužbenke se krajevno razlikuje.

Iz urada za zaščito gozdov in državnega oddelka za agrikulturo so izdali navodila, kako lahko kadilci, farmerji in delavci v lesni industriji in gozdovih, preprečijo več kot 210 tisoč letnih gozdnih požarov, ki uničijo približno 31,000,233 akrov gozda.

Ker cenijo, da je 90% požigov nastalo zaradi nepredvidnosti ljudi, so iz urada za zaščito gozdov izdali sledeča navodila.

Kadilci držite se: 1.) Ne kadite v gozdovih, strniščih in po travnatih pokrajinah, na katerih je kajenje prepovedano. 2.) Kadite v varnih krajih, kjer ni suhega ali gorljivega materiala. 3.) Ugasnite zveplenko, predno jo vržete stran. 4.) Stlačite cigaretni ali cigarni ogorek in pepel in pepel iz pipe, prepričajte se, če so ugasili predno jih vržete proč.

Taboriščniki: 1.) Držite se državnih zakonov. Če je potrebno dovoljenje, preskrbite si ga pri gozdarju ali državnemu pazniku za ogenj. 2.) Pograbite okrog tabornega ognja vse gorljive stvari v krogu vsaj petih čevljev v presegu. 3.) Izkupljite jamo v sredi, predno zapustite taborni ogenj (morate a) premešati oglje, medtem ko ga polijete z vodo; b)

obrnite polena in namočite obe strani; c) namočite zemljo okrog ognja; d) prepričajte se, da je zadnja iskra ugašala. 41,000 žena z novorojenčki, katerih matere so pri vojakih, je dobilo zdravniško oskrbo v mesecu marcu

Vodja otroškega urada, U. S. delavskega odseka, Katherine F. Lenroot, je poročala, da je bilo preskrbljeno v marcu po programu Zasilno materinske oskrbe in Oskrbe za novorojenčke za več nego 41,000 žem in novorojenčkov mož, ki so v vojski. To je bil največji mesečni uspeh, ki je dvignil skupno število na približno 270,000 v teku enega leta — od začetka programa v aprilu 1943 do 31. marca 1944. Generalni major Norman T. Kirk, vojaški kirurg in mornariški kirurg podadmiral Ross T. McIntire sta zelo pohvalila zdravniško in bolniško oskrbo, ki jo daje država po programu EMIC (Emergency Maternity and Infant Care), kot moralno podporo, je dejala Miss Lenroot. V soglasju sta pohvalila prispevke zdravnikov, bolniških strežnic in bolnišnic, ki delujejo po vojnem programu, da bodo imeli borci preko morja več zaupanja.

Krog 10% slučajev je bilo odobrenih po EMIC programu za zdravniško in bolniško oskrbo za novorojenčke, je dejala Miss Lenroot. Poudarila je, da dojenčki, katerih očete so v vojski, ki postanejo bolni, imajo pravico do te oskrbe za celo leto, čeprav mati ni bila poskrbljena na ta način ob otroškem rojstvu.

Osnovna angleščina - nov način učenja jezika

Ko sta pred 12 leti dva angleška profesorja raziskovala angleški jezik, sta prišla do zaključka po natančnem pregledu, da je treba samo okrog 850 besedi za ziražanje vsega, kar je potrebno v vsakdanjem življenju. Tak je bil začetek teorije "Osnovne angleščine."

V zadnjem času se je mnogo pisalo o tej osnovni angleščini. Posebno pa se je pisalo o tem taktar, ko je septembra meseca lanskega leta ministrski predsednik Churchill v svojem govoru na Harvardski univerzi omenil ter prerokoval velik uspeh osnovni angleščini. Toda zelo malo ljudi natančno ve, kaj je ta osnovna angleščina in kako se rabi.

Osnovna angleščina je tako rekoč žepna izdaja angleškega jezika. V razgovoru v vsakdanjem življenju se rabi zelo malo besed, Z njih malim številom se opravlja vsakdanje delo. Osnovna angleščina je mali jezik od 850 glavnih besed. Glasi se kot navadna angleščina, ker je navadna angleščina. Ako vzamete angleški slovar in poiščete besedo, ki vam ni znana, je razlaga navadno napisana v priroistem angleškem jeziku, ki je v mnogem podoben osnovni angleščini.

C. K. Ogden in profesor Ivor A. Richards—ki je sedaj dodeljen Harvardski univerzi,—sta pripravila slovar osnovne angleščine. Po letih študija sta se odločila, da je 850 osnovnih besed neobhodno potrebnih za obvladane osnovne angleščine. Teh 850 besed je razdeljeno v tri oddelke: 600 jih je imena stvari; 160 imena svojstev, in 100 "operacij," ki stavlajo cel sistem v pokret. Od teh samo 18 so glagoli. Cela lista vseh teh besed se lahko natisne na eno stran; tudi pravila za vporabo teh besed so zelo pripravna in zelo lahka za učenje.

Kaj je svrha osnovne angleščine? Najprej je res od velike pomoči onim, ki se hočejo naučiti natančne angleščine v kratkem času ter izražati se gladko in jasno. Teh 850 besed je bilo izbrano z velikim trudom tako, da zares zadostujejo za vsakdanjo rabo. Seveda

za neke tehnične rasprave je temu malemu slovarju treba dodati še potrebne tehnične izraze. Toda v tem ni nobenih nepremostljivih težav za one, ki že obvladajo osnovno besedilo.

V Združenih državah, kjer je še mnogo ljudi tujega porekla, ki sploh ne pozna angleškega jezika, ali ga pozna zelo slabo, bi osnovna angleščina mogla mnogo koristiti. Na tisoče ljudi, ki ni imelo prilike hoditi v angleške šole ter jih zato njihova slaba angleščina ovira pri njihovem delu in življenju sploh, bi se tudi lahko okoristili s to novo metodo.

Priporočevalci osnovne angleščine posebno povdarjajo, da ta način učenja angleščine ni samo lažji, za one, ki niso nikdar poprej vedeli angleško, temveč tudi za one, ki so poprej že znali nekaj angleščine. Osnovna angleščina tudi ne gre za tem, da bi nadomestila pravo angleščino, in tudi ne, da bi nadomestila jezik drugih narodov. Osnovna angleščina je samo hiter, pripraven način učenja onih angleških besed, ki so najbolj potrebne za vsakdanjo rabo.

FLIS.

AMERIŠKI VOJNI UJETNIKI NA JAPONSKEM

(Napisal Walter Bundle) Chingking, v aprilu, 1944.—Ameriški vojni ujetniki, nastanjeni na Japonskem, morajo vršiti težakka dela kulijev; največ istih se nahaja v pristaničnih mestih, kjer morajo nakladati blago na tovarne parnike; saj sem jih osebno videl v bližini mesta Kobe vse izmučene in obtežene v cunjah (sampsans).

Seveda, govoriti z njimi nisem mogel, ker je prepovedano; pač sem jih opazoval z neke bližnje ladje. Zvedel pa sem, da so ti naši revni vojni ujetniki zaposleni v vseh japonskih pristaniščih.

Japonci so trdno uverjeni, da se bo izvršil nad njih ozemljem še tekoče leto strašen napad iz zraka; zato so večja mesta kot Tokio, Kobe, Yokohama itd. ob večerih vedno zatemnjena. Kako se vrši vojna v Evropi in v bližini Japonske, domače ljudstvo ne more vedeti, ker vsled cenzure časopisje nič resničnega ne poroča, tako tudi ne radio postaje.

Inteligentna mlada Kitajka Miss Chen, ki je prepotovala večji del Japonske, mi je o položaju in življenju marsikaj povedala. Tako ima glavno me-japonskega cesarstva Tokio številno zaklonišče proti zraku, napadom; po cestah tega mesta je videti na vsakih pet jardov hodnika luknje, kakih pet čevljev globoko in toliko široko za skrivališče starih oseb kakor kaže napis.

Po cestah je videti, kako korakajo japonski ranjeni vojaki ob palicah in bergljah, tem se mora občinstvo klanjati. Ljudje nosijo v posebnih škatljah pepel svojih sorodnikov, ki so padli v vojni in so bili sezgani; take prizore je mogoče videti na cestah in na vlakih; kdor nese škatljo s pepelom pokojnika, se mu mora mimoidoči pasant prikloniti. V mestu Kobe sem videla veličasten pogreb, ki je trajal celo popoldne; moral je biti pogreb kakage japonskega generala. Na japonskih cestah je videti samo ranjence, mladino pod 17 let in stare ljudi. Spoznala sem tudi, da Japonci dosti ne zaupajo Nemcem, zato so me svarili, da naj z Nemci nič ne občujem.

Miss Chen mi je tudi povedala, da Japonci prav nič ne mislijo, kaka nevarnost jih čaka, oziroma so trdno uverjeni, da bo Japonska izšla iz te vojne kot zmagovalka. V obče japonsko ljudstvo ni hudo prizadeto v teh časih; hrane mu še ne primanjkuje in tudi ne obleke.

Vseeno me je neka izobrazba

na mlada Japonka svarila, da temu malemu slovarju treba dodati še potrebne tehnične izraze. Toda v tem ni nobenih nepremostljivih težav za one, ki že obvladajo osnovno besedilo.

ZNAMENITA PŠENICA

Pred 70 leti (1874), na spomlad se je iz ruske Ukrajine v Ameriko izselilo osem farmerjskih družin, spadajočih k verski sekci memonitov; s tem so se moški teh družin izognili obvezni vojaški službi pod vlado ruskega carja.

Ta skupina izseljencev je seboj prinesla dva bušlja svetovno znane ukrajinske rdečkaste ali turške pšenice v spomin na njih rojstno grudo in kruh, ki je Ukrajince preživljal in se naselila blizu Hillsboro, okraj Marion v državi Kansas.

To dragoceno žitno seme so otroci teh izseljencev še v stari domovini nalašč zrno za zrno iz klasovja nabrali in jemali samo najlepše zrnje.

Novodošli ukrajinski izseljenci so začeli v Hillsboro tudi farmati po starem ali prvotnem načinu. Zasejali so en pek seboj prinešene pšenice na en akker rodovitne zemlje ali vsega skupaj osem akrov. Na svoje veliko začudenje so ob žetvi pridelali 320 bušljev pšenice, ali 40 bušljev na akker. Njih sosedje Kansasčani, so se temu pridelku zelo čudili, kajti navadno se le-ti vsejali po pet pekov svoje ameriške pšenice na en akker, ki jim je donesal samo 16 bušljev; ta menomitska, oziroma ukrajinska pšenica je bila 160-krat bolj izdatna in rodovitna, zaeno je vsebovala tudi njena moča več proteina; seveda je bilo tudi iz te moke več užitnega kruha.

Do leta 1874 so farmerji v državi Kansas na leto pridelali do pet milijonov bušljev pšenice stare vrste; ker so pa začeli sejati tudi ukrajinsko zrnje, se je pridelek tega žita čez 13 let zamed letno povečal na sto milijonov bušljev. Tako je postala država Kansas sčasoma izmed vseh drugih prvakinja v pridelovanju pšenice, kajti leta 1931 je njena skupna produkcija znašala že 240 milijonov bušljev, ali nekaj nad eno četrtino skupnega pridelka v naših Združenih državah. Kakor znano, je isto leto urad AAA omejil tudi pšenične posetve.

Ker so nemške čete v sedanji vojni sprva zasedle tudi Ukrajino, pregnale ondotno domače ljudstvo in kraje naselile z Nemci, se jim ta načrt ni dobro obnesel, kajti Ukrajina je zopet v ruskih rokah vsled nedavnih sijajnih zmag rdeče armade.

Nemški pritepenci so morali bežati in domačini se zopet vračajo na svoja, žal hudo opustošena posestva.

Z ozirom na to dejstvo in v zahvalo Ukrajini, ki je našo državo Kansas tako obogatila z onimi par bušlji rdečkaste pšenice, so lansko jesen farmerji iz Kansaša ukrajinskim kmetom poslali tri tisoč bušljev najboljših pšenice v dar, tako tudi nekaj traktorjev in poljedelskega orodja. Ta ameriška pšenica bo kmalu v klasju in če bo obrodila kakor v Kansasu, smejo iz nje ondi pričakovati 120,000 bušljev pridelka.

KAKO DOLGO ŽIVE LJUDJE V ITALIJI

Osnrednji statistični urad v Rimu je na podlagi zadnjega ljudskega štetja v Italiji dognal, da živi v Italiji 17,305 ljudi, ki so že prekoračili svoje 90. leto. Večina izmed teh, to je 15,823, je stara od 90 do 94 let. Nad sto let starosti je doseglo 98 ljudi. Zanimivo pa je, da je med ljudmi, ki so dosegli tako visoko starost, precej več žensk kakor moških. Nasproti 6571 moškim stoji 10,554 žensk in med 98 stonimi starčki je kar 70 žensk. Zanimivo pa je še to, da je med temi starčki, ki so stari nad 90 let, mnogo več vdovcev in vdov ter zakonskih kakor pa samskih.

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1896.

GLAVNI URAD: 351-353 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL. Telefon v glavnem uradu: Joliet 5449; stanovanja glavnega tajnika 9448. Od ustanovitve do 31. marca, 1944 znaša skupna izplačana podpora \$9,118,478.

Častni predsednik: FRANK OPEKA, North Chicago, Ill. GLAVNI ODBORNIKI: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

Prvi podpredsednik: JOHN ZEPHAN, 2723 W. 15th St., Chicago, Ill. Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4715 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.

Tretji podpredsednik: JOSEPH LEKARAN, 196-22nd St., N. W., Barberton, O. Četrty podpredsednik: MIKE CERKOVNIK, P. O. Box 297, Ely, Minn.

Prvi odbornik: JOHN DECHMAN, 1102 Jancoy St., Pittsburgh, Pa. Prva porotnica: MARY KOSMERL, 117-5th St., S. W., Chisholm, Minn.

Drugi odbornik: JOSEPH RUS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo. Tretji odbornik: JOHN OBLAK, 215 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

Četrty odbornik: JOHN TERSELECH, 1947 W. Cermak Rd., Chicago, Ill. Peti odbornik: JOHN BEVEK, Alexander Ave., Strabane, Pa.

Šesti odbornik: LUKA MATANICH, 2524 E. 109th St., South Chicago, Ill. UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA: IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

VOJDA ATLETIKE: JOSEPH ZORC, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill. NAČELNICA MLADINSKE IN ŽENSKKE AKTIVNOSTI: JEAN M. TEZAK, 457 Indiana St., Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIPA ZALARJA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnine pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

Dr. Cert. Imle Vsta 52 D5004 Mary Zounik 58.00 53 18818 Josephine Smolnik 32.00

Dr. Cert. Imle Vsta 176 18854 Mathew Prebalch 22.00 179 15892 John Lozar 26.00

180 14049 Frank Riegler 4.78 180 DD687 Josephine Javernick 10.00 180 DD107 Hannah Adams 14.00

183 11872 Josephine Kernan 9.33 183 10101 Freda Terocky 8.00 183 20005 Joseph Milnarich 60.00

189 69890 Frank Buser 35.00 191 27599 Albert Semich 19.50 191 D5783 Mary Ludvik 13.00

193 18280 Antonia Dusa 13.00 194 D2180 Mary Plekovich 30.00 194 DD110 Johanna Motznik 30.00

194 DD185 Mary Berezinski 30.00 197 13839 Johanna Philippich 28.00 197 26332 Frank Trobec 37.00

197 17073 Rose Mary Peter-nell 30.00 203CC44877 Anna Tomisch 30.00 203 D4436 Johanna Tkalcic 22.84

203 15783 Angela Janeczich 35.00 203 D4626 Mary Zgonc 35.00 207 C3290 Elsie Kubar 30.00

207 33417 Frances Stavec 43.00 210CC4108 Frank Kokal 17.00 213 C3737 Mary Smentowski 60.00

214 34730 Bertha Kren 28.00 219 D4127 Julia Boldin 29.00 219 17001 Mary Novak 22.00

219 D2703 Frank Kern 30.00 219CC45050 Frances Kurmik 30.00 224 28790 George Smolko 19.00

225 15779 Louise Tomasevich 28.55 225 15498 Lucille Grepo 27.84 225 15779 Louise Tomasevich 16.42

225 4797 Theresa Versecaj 27.13 225 15522 Mary Jurcas 9.63 225 31792 Rose Blazevich 28.55

225 C1078 Mate Beovich 70.00 237 D2385 Olga Penne 15.00 243 24051 Anton Gradisher 18.00

Skupaj \$8,724.40 JOSIP ZALAR, gl. tajnik. Zahvala Ameriškega Rdečega križa

Kakor znano, nabirajo potovalne edince Ameriškega Rdečega križa širom dežele človeško kri v svrhu pridobivanja plazme za ranjene vojake, ki je že na tisoče naših hrabrih bojevnikov rešila gotove smrti.

Odelek Rdečega križa za Will Okraj v Jolietu, Ill., je naprosil našo Jednoto, da bi mu dali v ta namen prostore pritičja našega velikega Jednotnega urada, kar se je seveda z veseljem dovolilo in sicer že v tretjič. Skupaj se jih je rabilo 32 dni.

Lani v juniju, oktobra in letos meseca aprila se je temu domoljubnemu klicu odzvalo okrog 5,000 darovalcev krvi, nekateri celo po dvakrat.

Dne 1. maja je prejel naš glavni tajnik brat Zalar iz omenjenega urada Rdečega križa zahvalno pismo, ki se glasi v slovensčini sledeče: "Čenjeni Mr. Zalar:

"Se enkrat se Vam želimo zahvaliti za vporabo prostorov KSKJ postolja, ko je mesto obiskala naša edinca za krvno plazmo. Dalje izrekamo Vam in Vašim uslužbencem priznanje za vse nam izkazane usluge in zanimanje. V resnici smo Vam hvaležni za tako kooperacijo.

"Z velespoštovanjem, "Mary B. Krohn, načelnica." Izjava in poziv katoličanom

Iz SANSovega urada prihaja obvestilo, da se ima v mesecu juliju, letos, vršiti nekaj nov slovenski kongres oziroma širša seja, ki bo izvolila nov odbor in po vsem videzu tudi dala nadaljnemu delu SANSa drugačne smernice, kot jih je dobil od prvega slovenskega kongresa.

Spodaj podpisani slovenski župniki smo pred prvim slovenskim kongresom podali javen poziv na katoliški narod, naj se kongresa udeleži in pri delu za reševanje starega kraja po najboljših močeh sodeluje. Mislili smo takrat, da je to sodelovanje lahko mogoče in brez nevarnosti, zakaj naši verski nasprotniki so kazali na zunaj dobro voljo, v srce jim pa nismo mogli videti. Daai so se že takrat oglašali mnogi, ki so svarili pred takim skupnim delom, smo vendar bili voljni poskusiti s skupnim delom, da bi se nam ne očitala nestrpnost in zla volja pri delu za dobrobit naroda. Javno se je takrat obsojal vsak poskus "dvotirnosti," zato smo se vdali in šli na kongres, seveda za poskušnjo. Poldrugo leto je minilo od takrat in ta doba je pokazala, da se poskušnja ni obnesla. Ne

bomo naštevali na tem mestu podrobnosti, saj je bilo dovolj o tem objavljeno v časopisju. Kdor ima oči za gledanje, lahko vidi.

Zato sedaj izjavljamo, da se slovenska duhovščina ne bo več udeleževala SANSovega delovanja in se ne bo udeležila njegovega zborovanja v juliju letos. Obenem pozivljamo vse katoliške organizacije in društva, da se držijo proč od SANSovega delovanja. Ako hočejo posamezni katoličani ohraniti svoje stike s SANSom, bodo storili to na lastno odgovornost in bodo prevzeli tudi vse posledice takega početja. Po našem mnenju je dovolj jasno, da za katoličane v sedanjem SANSu ni mesta. Kdor se z nami ne strinja, naj poskusi drugače in se še bolj opeče kot so se mnogi katoličani opeki dosedaj.

Trdno smo prepričani, da pišemo to izjavo v soglasju z mišljenjem vseh slovenskih duhovnikov v Ameriki.

Za Zvezo slovenskih župnik: Rt. Rev. Vitus Hribar; Rt. Rev. B. J. Ponikvar; Rt. Rev. J. J. Oman.

VESTI IZ SLOVENSkih NASELBIN Eveleth, Minn. — Umrla je Antonija Steblaj, stara 59 let in doma iz Iga pri Ljubljani. Zapuščica štiri sinove (dva pri vojaki) in štiri hčere.

Imperial, Pa. — V bolnišnici Mercy v Pittsburghu je umrla Mary Dolinar, stara 62 let in doma iz vasi Podgora pri Stari Oslici. Zapuščica moža, štiri sinove (dva pri vojaki), dve hčeri, dva brata in eno sestro, v starem kraju pa enega brata in dve sestri, če so še živi.

West Pullman, Ill. — Anton Jakšič, star 65 let in doma iz Gradaca pri Podzemlju na Belokranjskem, je podlegel operaciji. V Ameriko je prišel l. 1912.

Ena dobra stran od okupacije Italije je to, da so zavezniški zavzeli zrakoplovna polja v Foggiji, odkoder sedaj zavezniški bombardniki poletavajo nad Balkan. Pušice kažejo kako pritiskajo Rusi iz severovzhoda in zavezniški pa jugozapada in uničujejo važne železniške proge in munijske tovarne.

Zaposlena pisca Torpedo, je masoet mornariškega letalskega oddelka. Do sedaj ima sledeči rekord: najprej je potovala s trgovsko mornarico; bila je pri invaziji Afrike; ušla je iz potpla ladja, na kateri se je vozila; ima nad 300 ur vožnje v letalu; odredila je osem mladčev. Na svojem plašču nosi mornariški čin in pa insignije različnih oddelkov, s katerimi je bila v eni ali drugi akciji.

Tu zapuščica enega sina in dve vnukinji, v starem kraju pa ženo, eno hčer in pet vnukov.

St. Louis, Mo. — Pri štirih tednih mučne bolezni je umrl Joe Skubic. Star je bil 64 let in doma iz Glinč pri Ljubljani. Žena mu je umrla pred več leti. Pokopan je bil 6. t. m. Zapuščica tri sinove (enega na italijanski fronti), omoženo hčer in dva brata.

Z drugo izjavo, ki jo je dal general Veleit, je bila razbita legenda, da ni v osvobodilnem gibanju nič Srbov. Dejal je, da je približno polovico Titove armade srbska. Spočetka je Titova armada imela do 95% Srbov a ta odstotek je bil zmanjšal, ko so se pridružile osvobodilnemu gibanju velike množice Slovencev in Hrvatov po prepadu Italije, iz krajev, ki so bili zasedeni po Italijanih.

Kot tretja točka, je general Veleit odkril, da je profitašistični svet narodnega osvobodilnega gibanja, pod Dr. Ivanom Ribarjem, odobril zahteve Slovencev in Hrvatov, da morajo vsi kraji, v katerih bivajo Slovenci in Hrvati, ki so bili pod tujo nadvlado, posebno italijansko, biti vključeni v federalno Jugoslavijo.

Hrvatski ban je dospel v London London. — (ONA). — Prihod hrvatskega bana Šubišića v London, ki je dosedaj živel v New Yorku, je potrdil poročila, da namerava kralj Peter vzpostaviti kraljevi svet, ki bi urejal zadeve jugoslovanskih izgnancev, namesto Puričeve vlade v Kairu.

Šubišić, ki je prišel na povabilo kralja Petra, kateri edini je višji od bana v jugoslovanski konstituciji, se je takoj posvetoval s tukajšnjimi jugoslovanskimi osebnostmi. Prekomorski agenciji je povedal, da je prišel, ker je hotel pregledati situacijo od blizu. Njegov prihod je povzročil mnogo ugibanja v jugoslovanskih krogih, kar se tiče načrtov kralja Petra. Najbolj verjetno se zdi, da bo kralj ustanovil kraljevi svet, ki bo pooblaščen, da bo vzpostavil stike z maršalom Titom v Jugoslaviji. Toda jugoslovanski krogi v opoziciji so izrazili mnenje, da karkoli bo kralj Peter sedaj začel, je za vse odločno prepoznano, kajti usoda njegovega režima leži v rokah jugoslovanskega naroda, ki bo odločena po vojni. Po analizi teh krogov, se je vršil razvoj jugoslovanskega odpora v dveh delih. Prvi del je doživel uporno gibanje proti vsemu, kar je bilo v zvezi s prejšnjim režimom, ki je bil ogovoren za diktaturo, kateri je sledil vojaški propad Jugoslavije. To je bila doba državljanske vojne, znana kot borba med Titom in generalom Draža Mihajlovićem, vojnim ministrom v vladi kralja Petra in vodjem gerilcev v Jugoslaviji. Ta doba se je sedaj končala, je bilo poudarjeno in druga doba, doba združene obče borbe proti tujemu vpadniku pod vodstvom "Osvobodilcev," je sedaj na potu. "Ta borba," je dejal jugoslovanski zastopnik opozicije, "ne more biti več upliva na akciji kakršnokoli politične skupine, izgnane v Londonu; saj več političnih izgnancev ni niti pripravljena sodelovati s kraljem."

ZAKAJ KAČE SIKAJO Z JEZIKOM V monakovskem zoološkem institutu so pojasnili vprašanje, zakaj kače sikajo z jezikom. Kačo so dali v stekleno cev, nato pa so spuščali iz več posod različne disave in so pri tem spoznali, da kače zaznavajo vonj z jezikom, kar se pravi z drugimi besedami, da je pri kači sedež vonja v jeziku in ne v nosu.

IZ URADA GL. TAJNIKA Izplačana centralna bolnišnica podpora za mesec april 1944

Table with columns: Dr. Cert., Imle, Vsta. Lists names and amounts for medical support.

NAGRADE NAŠE ZLATOJUBILEJNE KAMPANJE TRAJAJOČE OD 1. MARCA DO 30. JUNIJA, 1944

KVOTA ZA DOSEGO ZMAGE Vsa naša člena in članice lahko nastopi kot tekmovalci v tej kampanji. Za doseg zmage je treba pridobiti najmanj \$10,000 nove zavarovalnice za odrasli in mladinski oddelek načrta "CC" in "FF," in \$15,000 nove zavarovalnice mladinskega oddelka načrta "AA" in "BB."

Table showing amounts for adult and youth divisions: Za \$ 250.00 zavarovalnice \$ 1.00, Za \$ 500.00 zavarovalnice 2.00, Za \$ 1,000.00 zavarovalnice 4.00, Za \$ 1,500.00 zavarovalnice 6.00, Za \$ 2,000.00 zavarovalnice 8.00, Za \$ 3,000.00 zavarovalnice 12.00, Za \$ 4,000.00 zavarovalnice 16.00, Za \$ 5,000.00 zavarovalnice 20.00

NAGRADE ZA MLADINSKI ODELEK Za vsakega novega člana ali članice, ki se zavaruje v načrtu "AA" ali "BB," se bo plačalo \$1 nagrade. Za vsakega novega člana ali članice, ki se zavaruje v načrtu "CC" (20-letna zavarovalnica), se bo plačalo sledeče nagrade: Za \$ 250.00 zavarovalnice \$2.00, Za \$ 500.00 zavarovalnice 3.00, Za \$ 1,000.00 zavarovalnice 4.00

PODELITEV ZLATE NAGRADE Vsi tisti člani in članice, ki bodo v času te kampanje dosegli predpisano vsoto nove zavarovalnice za odrasli in mladinski oddelek, bodo upravičeni do zlatega Jednotnega znaka, v spomin stozlega jubileja KSKJ. Vsa tak znak bo primerne vresan z imenom zmagovalca ali zmagovalke v tej kampanji. — Te vrste znaki bodo na razpolago samo zmagovalcem in zmagovalkam te kampanje.

DIAMANTNA NAGRAIDA Do posebnega zlatega Jednotnega znaka s diamantom bo pa upravičen tisti član, ki bo v času kampanje pridobil največjo vsoto nove zavarovalnice. Enako upravičena do posebnega Jednotnega znaka s diamantom bo tista članica, ki bo v času kampanje pridobila največjo vsoto nove zavarovalnice.

POSEBNE NAGRADE Člani in članice, ki bodo dosegli predpisano kvoto nove zavarovalnice v kampanji doletenem času, bodo častni gostje prihodnjega zborovanja glavnega odbora, ki se bo vršilo meseca julija, 1944 v glavnem uradu KSKJ v Jolietu, Ill. Kot častnim gostom glavnega odbora se jim bo plačalo potne stroške v Joliet in domov. Preskrbebo se bo, da jim bo dana vsa udobnost za časa tridnevnega bivanja v Jolietu. V slučaju, da bi tozadevalni stroški znašali manj kot \$100, potem bo dobili dotični zmagovalci ali zmagovalke razliko v gotovini.

UPRAVIČENOST DO NAGRAD Samo za dobrotoječe člane in članice od zaključku te kampanje se bo doležen nagrade smatralo za upravičene. Samo člani, nad 14 let stari, bodo upravičeni do vožnje na let v Joliet. Do nagrade v gotovini in znaku bodo pa upravičeni vsi člani mladinskega oddelka, ne glede na starost.

ZUPAN ŽAGAR

Povest iz prve svetovne vojne

Spisal Slavko Slavec

16.

Prva noč med domačimi zidovi je Žagarja nepričakovano okrepila. Vatal je spočit in močan kakor še nobeno jutro, odkar ga je bila vojna pahnila v gozdove. Odločnih korakov je stopil v jutranje sonce, ki je s prvimi žarki zlatilo ruševine in barake, te se napotil k tajniku.

Podpisal je razglas proti ropanju pohištva pod skalami, ukazal najeti nekaj delavcev, ki naj postavijo barako tja, kjer je nekaj stal občinski dom, pregledal s tajnikom vao vas, določil prostore za živila in odredil še to in ono, kar se mu je zdelo najpotrebnejše.

"Preden bo to storjeno, se zopet vrnem," je dejal. "K družini pogledam. Se nič ne vedo, da sem doma. Pisal nisem, ko še sam o sebi nisem ničesar vedel."

Naglo je odkorakal proti mestu in postaji. Hoja je bila zamudna. Cesta je bila na več mestih razrita, razkopana. Treba jo je bilo večkrat obiti. Zične meje so tu in tam zapirale pot. Ogibati se je moral razsejanih granat in drugih izstrelkov, o katerih ni bilo jasno, ali so še nevarni ali ne.

Odpeljal se je s prvim vlakom. Spočetka je tudi vlak vozil počasi. Tir je bil le za silo pritrjen. Prvi most je bil iz lesenega in železnega tramovja, zbitega v naglici in začasno; majhna hitrost se je na njem znižala vaku do polže počasnosti. Na postajah in tudi izven njih se je vlak ustavljal po potrebi, ne po urniku. Teh potreb je bilo precej in so bile dolge.

Pozno zvečer je potrkal na okno, kje je vedel, da spita Tinica in žena.

"Kdo je?" se je notri odzval preplašen glas.

"Jaz—tvoj mož."

Durnice so se počasi odprle in v njih se je prikazal ženin obraz.

"Kaj pa Tinica" je vprašal Žagar.

"Zdaj spi. Brž to odprem." Žagar je stopil od okna do kuhinjskih vrat, ki so se takoj odmaknili.

"Vsi drugi spijo. Kar tu se pogovoriva," je šepnila žena. "Ali ostanem dolgo pri nas?"

Postavila je svečo na ognjišče, ponudila možu stolico in sedla tudi sama k njemu.

"Od doma prihajam, ne iz gozdov," je dejal. "Izpustili so me in rekli, naj grem županovat."

"Ali nas vzameš s seboj?" "Prav rad, brž ko bo mogoče. Zdaj še ni prostora za vse."

V zvoniku je udarila pozna ura. Do polnoči in čez je tekla beseda med njima.

"Ali veš?" se je spomnila ona. "Ko sva bila še fant in dekle, si tako prihajal k meni v kuhinjo."

"Lepi večeri so bili!"

Tiho, po prstih, v temi sta odšla k počitku.

Zjutraj so začivali vrabci na jablani pred oknom. Iz sosednje sobe se je oglasila vnučica ter jim čebljivo odgovarjala.

Županja je naglo vstala, odhitela ter se čez trenutek vrnila z otrokom. Posadila ga je na vzglavje poleg moževega obraza. Mala je veselo začebljala, začela plezati po dedovem vratu, vleči brke in lase in vrtati oči in lica. On je modro in resno odgovarjal, kakor da vse razume, kar ona žlobudra, in trgal prizanesljivo njene živahne pratke od nosa in brkov.

"Oče!" je vzdihnila Tinica v svojem kotu, veselo in bestno obnemem.

"Kako ti je?" se je vzpel oče na postelji in pogledal v kot.

Ustrašil se je upadlega, koščenega lica.

"Ali gremo domov?" je vprašalo dekle in zakašljalo. "Kmalu, kmalu."

"Tam ozdravim. Pri nas ni megle."

"Ozdraviš."

Bolest je zresnila očetovo lice. Gledal je vnučico ob sebi in hčer v kotu. Vnučica—Tinica, brsteči popek—ovenela roža. Ob razigranem brstiču se mu je smejala oko, ob utrzanem cvetu mu je žalost senčila in temnila čelo.

Prišla je tudi nevesta. Žagar je pripovedoval, kako je doma, kakšna je vas in kdo se je že vrnil.

"Vas podrtá—srca strta," je končal svojo povest. "Več nego hiše od ognja in jekla so trpele duše teh ubogih ljudi od žalosti in krivic. Malo jih je doma, a kolikor jih je, so po večini siromaki, ki jim je vojna zaglušila vest. Ta obnova bo težja kakor zidanje domov in čiščenje polj od jarkov in žice. Župnika še ni v vasi. Iz mesta prihaja vsako nedeljo in po enkrat v tednu; mašuje v baraki. Človek ne ve, kje bi začel, da bi kaj izdalo."

Dan oddiha je hitro minil. Med pogovarjanjem je Žagar pestoval in med rokami spuščal po hiši vnučico, ki je tvegala prve negotove korake. Nevesta in žena sta mu pripravljala brašno in prtljago za prvi čas. Tinica je počasi drsala od postelje do klopiče pred hišo; na voščnem obrazu sta se poleg žalosti risala sram in zadrega.

Še pol noči je Žagar prespal med svojimi. Ob eni ponoči je tiho vstal in se v kuhinji napravil. Žena je šla z njim do ceste. Pri znamenju sta se poslovila.

"Vrni se kmalu tudi po nas," je šepnila ona za njim.

"Morda v enem tednu. Barako dam postaviti, se je okrenil.

Odšel je v zvezdno noč. Pot do postaje se je vlekla. Vlak je vozil počasi. Pozno popoldne je Žagar izstopil na poslednji postaji, si otovoril pleča z nahrbtnikom in vzel kovčeg v levico. Opirajoč se z desnico ob palico, je zavil počasi proti jugu.

Od vzhodnih gora je mrzel piš pozibaval travo in plevel med kolj in bodečo žico. Jesen se je izgubljala v zimo. Poljana je bila čudna. Ni bilo ne preoranih strnišč ne pokošene otave. Kar je bilo samo zrastle, je vse še stalo in ogrinjalo pokrajino v enakomeren, sivkasto zelen plašč.

Zadnji kos poti je bil najtežji. Še sam je Žagar pred nekaj dnevi komaj hodil. Z bremenom na sebi je zdaj težko zmagoval ovire. Gledal je zvonič brez vrha, z razpokanim zidovjem in razmiljal: "Podreti ga bo treba ali podreti, da ne pade na cerkev ali na ljudi."

Pred vasjo so se vili v raznih smereh ozki in globoki jarki s črno, usmrjeno vodo na dnu. "To se mora zasuti," je sklepal.

Prva hiša je samevala malo izven vasi, kakor bi se bila ovca odgubila od črede. Mihčevka je stala pred njo na magu prisojenjene kolibe. Na rokah je imela v cunje zavitega otroka in je že od daleč prijazno pozdravila. "Dober večer, gospod župan. Znanci so pri nas. Radi bi govorili z vami."

Ob času, ko je vojaštvo izpraznilo vas, ni bila nikdar tako sladkih besedi. Ali jo je begunstvo usladilo? Ali je videla, da je bilo njeno sumničnje krivično?

Žagar je priljudno odzdravil in pobožal otroka po neumitem ličecu.

"Kar noter!" je vabila žen-

ka. V kolibi se je iz somraka pri ognjišču dvigalo nekaj glav s klobuki. Rdečkasti odsevi z ognjišča na lilih premagovali medlo svetlobo ugašajočega dne, prodirajočega skozi razbito šipo na okencu.

"Bog daj, Žagar," se je oglašilo iz gruč glav. Raakavi, nizki glas je ovajal Brenčiča. "Sedi, se kaj pomenimo."

Žagar je postavil kovčeg in nahrbtnik v kot za vrati. V poltemi je zdaj razložil, da sedijo možje na svetlih, z usnjem prevlečenih, z medenimi šebilji obitih stolicah. Razmaknili so se in ponudili tudi njemu tak sedež. Žagar se je vprašujoče ozrl po družbi in spoznal tudi druge. Poleg Brenčiča je široko sedel Zablatnik, pod oknom je kadil neobriti Sardoš, za njegovimi pleči je mežikal Brdač.

"Pri družini si bil?" je Sardoš prevrgel koleno. "Kako se imajo? Ali se vrnejo?"

"Tako, tako," je skomizgnil Žagar na prvo vprašanje. "Kadar bo kaj strehe," je odgovoril na drugo.

"Tebe čakamo," je dejal Brdač kratko, kakor bi hotel presekat ovinke.

"Kaj bo novega?" je vprašal Žagar.

Brenčič je odvrnil resno in počasi kakor človek, ki mu je poverjena važna naloga:

"Tisti razglas, ki ga je tajnik predvčerajšnjim nabil, je nekam čuden. — Saj si ga ti podpisal, ne?"

"Jaz," je pokimal Žagar.

Možje so molčali kakor v zadregi. Brdač je z očmi bodril Brenčiča, naj govori.

"Ni bilo prav?" se je začudil Žagar.

"Sklenili smo—vas je sklenila, da to ne velja. Kam pa pridemo, če bo vsak le svoje iskalo po jamah in zakopih in pod skalami?"

"Vsakdo ima pravico le do svojega," je rekel Žagar z mirnim prepričanjem.

"Kaj pa, če so to, kar je bilo njegovega, vojaki požgali?" je vprašal Brdač.

"Dobi odškodnino."

"Pa ne danes in ne jutri," je odkimal Zablatnik.

"O tem se ne bomo prerekali," je miril Brenčič. "Vas je sklenila, da mora župan ta razglas preklicati."

Žagar si je ogledoval možakarje, ki so vsi z odobravnjem kimali. Mihčevka je v drugem kotu prižgala svečo in jo postavila na marmornato mizico na sredi. Njeno lice se je zadovoljno smehljalo.

"Vas je sklenila..." je ponovil Žagar počasi. "Katera vas?"

"Naša," je odvrnil Brenčič naglo.

"To ni mogoče," je izjavil Žagar.

"Če ni mogoče," je povedal Brenčič suho in kratko, "nisi več naš župan. Vas je tako sklenila."

Brdač je naglo vstal in izginil.

"Vas ni sklenila ničesar," je ometal Žagar, "ker je ni. Vas je raztepena po svetu. Komaj desetina nas je doma."

"Kar prekliči," je pljunil Sardoš. "Ne razdirajmo nepotrebnih besed."

"Ne morem," je dejal Žagar odločno.

"Potem pa tudi v vas ne moreš," je sporočil Brenčič. "Občina ne mara takega župana."

Žagar ni vedel, ali bi verjel ali ne. Počasi se je dvignil z mehkega, gosposkega sedeža, se s prtljago znova otovoril in stopil molče na cesto.

Možje so urno vstali, stopili za njim, ga prehiteli ter mu zaprli pot.

"Umakni se," je rinil Žagar v Brenčiča. Ta se je ustopil preden trdo kakor kol. Sardoš je zabrlizgal. Iz vasi se je privlila gruča ljudi.

Žagar je stal in gledal. Pred gručo je stopal Brdač in vpil: "Za mano! Ne sme v vas!" Tu-

di nekaj žensk je bilo v gruči. Nekateri so imeeli palice in krepela.

Topovi na podmornicah

Podmornica je bila že takoj ob svojem nastanku zamišljena kot orožje. In to kot napadalno orožje, ki naj nasprotnika preseneti in uniči, preden se more pripraviti za obrambo, ker je podmornica že po svoji naravi tako zgrajena, da se v odkritem boju ne more meriti z mnogo močnejšim nasprotnikom, ki ga napada.

Obramba podmornice pa je danes predvsem taka, da se potopi v globino in uide napadalcu, ki ne ve, v kateri smeri je pobegniti. Ta obramba je bila v dobi, ko so prve podmornice posegle v boj na oceanih, zelo učinkovita. Vojnja pod morsk gladino pa je bila in je ostala podmorniško najbolj nevarno orožje tudi pri napadu. Vendar so se v tridesetih letih praktične uporabe podmornic, pogoji za napad in obrambo, zelo spremenili. Bojne ladje, ki so ob nastopu podmornic veljale kot nepogrešljiv cilj, so postale nevarni napadalci, medtem ko jih celo poln zadetek s torpedom sicer poškodeva, nikakor pa ne uniči in onesposobi. Kot novo orožje so se pokazala tudi letala, ki lahko opazijo podmornico iz zraka tudi, kadar pluje pod morsk gladino, in vodne bombe, ki eksplodirajo v določeni globini, so podmornici ne-

varne že takrat, kadar padejo v njeno bližino.

Že prva svetovna vojna je pokazala takoj v začetku, da je oborožitev s samimi lansiranimi cevmi preslaba. Torpedi sami so bili težki in veliki, tako da jih podmornica ni mogla vzeti večjo količino s seboj.

Z nekaj strelci, za katere je imela strelivo na razpolago, je bila njena naloga za tisto pot zaključena. Podmornica se je morala vrniti v oporišče, čeprav bi se ji še nudila možnost za udeleževanje. Ta okolnost je bila zelo neprikladna, zlasti v primerih, kadar so imele podmornice naloge, ki so jih morale izvršiti v prekomorskih deželah. Tako so že kmalu začeli opremljati podmornice s topovi, ki so se v vojni zelo dobro izkazali, zlasti pri napadih na neoborožene trgovske ladje, kjer so z nekaj topovskimi strelci prihranili torpedo.

Pri današnjih razmerah je naloga podmornic za samo potapljanje ladij, potisnjena v ozadje. Veliko večje važnosti je polaganje min pred sovražnimi pristanišči in na vodnih potih sovražnika, v obrambi pa borba s sovražnimi avijoni, čeprav dajejo tudi za obrambo pred avijoni še vedno veliko prednosti možnosti za čim hitrejšo potopitev pod površino, preden avijon podmornico opazi.

S topovi so opremljali podmornice že kmalu. Leta 1887 so bile imele za Turčijo naročene podmornice za obrambo pred manjšimi napadalci vgra-

jene po dva topova kalibra 25 mm, ki sta se pred potopitvijo snela in spravila v notranjost podmornice.

Američani so v letu 1902 vgradili na podmornico top na stisnjem zraku, namesto na smodnik. Ta top pa se v uporabi ni obnesel in so ga kmalu demontirali. Nemci so zaradi prvih ponesrečenih poskusov šele tik pred prvo svetovno vojno začeli opremljati svoje podmornice s topovi. Ti topovi pa so bili tako izdelani, da so se pred potopitvijo optegnili na podstavku, v notranjost posebnega na podmornici postavljenega prostora, ki je bil navzven hermetično zaprt. Toda že v minuli svetovni vojni so začeli topove za na podmornice izdelovati tako, da so ob potopitvi ostali zunaj, v notranjosti pa so spravili samo priprave za merjenje.

Kaliber pri topovih je bil od začetka sorazmerno majhen. Proti koncu vojne pa so bile podmornice opremljene z že čez 10,5 centimetarskimi topovi, in velike podmorske križarke celo s 15 centimetarskimi topovi. Angleška mornari-

ca je ob koncu vojne obstreljevala turško pristanišče iz podmornic celo s 30,4 centimetarskimi topovi.

Konferenca v Washingtonu je po vojni omejila oborožitev podmornic na 20,3 centimetrske topove, toda države, ki so podmornice gradile, so segale večjidel po manjših premerih. Tako so le največje podmornice, kakor "francoska podmorska križarka" "Surcouf" imele topove z 20,3 cm. premere.

V letih po svetovni vojni so velike mornarice zgradile nekaj podmornic celo v takih izmerah, da so nanje spravile letala. V koliko pa se bo ta novost uveljavila, bodo pokazale šele izkušnje v sedanji vojni.

V LOGE

v tej posojilnici

Savarovane do \$5,000.00 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C. Sprejemamo osebne in družinske vloge.

LIBERALNE OBRETI

St. Clair Savings & Loan Co.

6235 St. Clair Avenue - Head, 6376 CLEVELAND 3, OHIO

Naročite si dnevnik!

V Clevelandu izhaja že nad 40 let slovenski list z imenom

"AMERIŠKA DOMOVINA"

V teh časih, ko se vrste svetovni dogodki tako naglo mimo nas, bi moral biti v vsaki slovenski hiši vsaj en SLOVENSKI DNEVNIK

Ako še niste naročeni na

"AMERIŠKO DOMOVINO"

nam sporočite in poslali vam jo bomo za en teden BREZPLACNO na ogled. Izhaja vsak dan razen ob nedeljah in postavnih praznikih.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

je primeroma zelo poceni. Za vse leto vas stane samo \$6.50; za pol leta \$3.50, za četr leta \$2.

Naročite si jo na ogled. Prepričani smo, da se vam bo list dopadel.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

NAROČITE IN ČITAJTE

priznано najboljšo slovensko družinsko revijo

"Novi Svet"

Prinaša zbrane članke, črtice in najlepše zanimive povesti. Posebno je zanimiv "SLOVENSKI PIONIR," ki prinaša zgodovinske podatke slovenskih naselbin in slovenskih družin v Ameriki. Nobena slovenska hiša naj bi ne bila brez tega zanimivega in pomenljivega slovenskega mesečnika.

Stane letno za Ameriko \$2; za Kanado \$3.

Naročnino sprejema:

"NOVI SVET"

1849 W. Cermak Rd. Chicago, Ill.

The Garden Encyclopedia

1400 STRANI — 750 SLIK

vkjučno 250 FOTOGRAFIJ

NAJVEČJI NAJBOLEŠI AMERIŠKI VETNARSKI VROČAKI IN IHDAL

E. L. D. SEYMOUR, B. S. A.

Še ena nova knjiga, ki vam nudi vseobsežno in vseobsegajočo knjigo. Ta knjiga je bolj popolna, bolj zanimiva, bolj razumljiva in bolj uporabljiva, kot kakikoli druga vrtnarska knjiga.

Čudili se boste in vamni boste, ko boste videli, kako natančno vse THE GARDEN ENCYCLOPEDIA poobli o vsaki najmanjši podrobnosti v obdelovanju vrta. Knjiga je bila skrbno sestavljena, tako da ni izgubila prave niti, kar je zanimivo in potrebno za vrta. Kar je v knjigi, je bilo vse skrbno preučeno, tako da je vse popolna, jasna, priročna, pa natančna. To je nova vrtnarska priročna knjiga — popolna, praktična, priljubljena in lahko razumljiva. Preiskujte je kar najhitrejšo natančno znam. Prepričali se boste, da najboljša vrtnarska knjiga ni list je THE GARDEN ENCYCLOPEDIA.

Cena samo \$4

NAROČITE PRI

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.

216 West 18th Street,

New York, N.Y.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tuisim srcem naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem žalostno vest, da nas je dne 5. maja po kratki bolezni za vedno zapustil moj ljubljini soprog

Stephen Somen Sr.

In se preselil v nebeški dom v svoji najlepši dobi star 45 let. Rojen je bil leta 1896 v Gomilici, fara Turjanska v Frekmurju. K večnemu počitku smo ga položili 5. maja po cerkvenih obredih, katere je opravil Rev. Stephen G. Vitka v naši domači cerkvi, za kar se mu lepo zahvaljujemo.

Srečna hvala botrom, sorodnikom in prijateljem za naročene svete maše zadušnice in za darovane vence. Lepa hvala družini Krčankih mater za molitev ob njegovih krali, lepa hvala tudi onim, ki so dali svoje avtomobile pri pogrebu na razpolago. Lepa hvala cenjenemu društvu sv. Josefa, št. 146 KSKJ za njih posel in skrb. Hvala vsem, ki ste prišli pokojnika kropiti in za spremili k zadnjemu počitku. Priporočamo za vsem v molitev in blag spomin.

Nepozabni nam ljubi soprog in dragi oče! Vse si das prehitro in tako nepričakovano zapustil. Počivaj v miru božjem in na sopotno svidenje takmakaj nad zvezdami!

Zaljubljeni ostali:

JULIA SOMEN, žena.

STEPHEN JR., sin.

MARY in BARBARA SOMEN, MRS. STEPHEN CSANADI in

MRS. JOSEPH GRAZIANI, hčere,

ena vrnuljka,

JOHN in FRANK, brata v Chicago, Ill.

MRS. ANTHONY MARKOJA, sestra v Bridgeportu, Conn.

Bridgeport, Conn., dne 11. maja, 1944.

**MAKE EVERY PAY DAY
BOND DAY**
AND THE PRO-BOY BOND PLAN

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

THEY WEAR BOWLING TIARA FOR 1944

Joliet's KSKJ women's bowling team walked off with first place honors in the annual KSKJ tournament at the Rivals Club alleys last week-end, competing against teams representing lodges in 15 cities in Illinois, Wisconsin and Indiana. It marked the first time in 17 years of the competition that a women's team representing the local lodge won the title. The champions pictured here (left to right) are: Mrs. Rose Carpenter, Mrs. Helen Keith, Mrs. Frances Vranicar, Mrs. Anne Papesh (captain) and Mrs. Rena Rigoni. The champs represented St. Genevieve Society, No. 108. (Herald-News photo.)

TIME? - ACTION WILL DO IT!

There is so little time, but there still is time to make our current membership campaign a commendable success.

To date we have written \$373,250.00 in new insurance, an amount that is distant from the million-dollar goal set at the start of the drive. However, it is not too late. There is still time to attain our goal, and all that is needed is a little co-operation and good-will on the part of the members.

Brothers and sisters, let's apply ourselves! This is the time to manifest an expression that we realize the benefits that our Union offers to its members. Let us recruit new members! Let us be mindful that all that we do for the Union, we do for ourselves and for those who are members of the organization.

Meriting the honor roll in the current drive are Mrs. Mary Petrich, Joseph Ferra and John Boles.

Dear members, let time be no barrier! The drive is for your benefit. Above all, remember that the men and women in service are counting on you to keep the KSKJ going strong, just as you are counting on them to protect America and all that it stands for. Surely, it is not asking you on the home front too much to request that you enlist more new members to keep your and THEIR KSKJ intact in return for what they are willing to sacrifice for you. Can you hesitate to do your duty? I doubt it, so let's all go to work. Let's preserve the KSKJ for THEM, as they are preserving America for us.

Time may be short, but action in the remaining weeks can spell success for the KSKJ. Let's drive, members, and drive hard!

JOSEPH ZALAR, Supreme Secretary.

PVT. FRANK SLANA OF WAUKEGAN REPORTED MISSING IN ACTION OVER SOUTHWEST PACIFIC

Pvt. Frank Slana

Waukegan, Ill. — Alderman and Mrs. Math Slana, of 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, received word from the War department that their son, Pvt. Frank Slana, 26, is missing in action over Rambutyo Island in the Southwest Pacific. His father is alderman of the First ward in North Chicago.

The War department telegram indicated that Slana was probably shot down by enemy action over Rambutyo Island, while on a transport, since he had no known connection with the air forces. His last letter, dated March 17, stated that he was in a hospital in New Guinea with dysentery.

Slana forfeited his rating as a sergeant, which he held for three years, because he wanted to get into action, his family reports. He was stationed with a headquarters division in Australia since April, 1943, doing postoffice clerical work, and demoted to private when his repeated requests for a transfer into the cavalry were granted.

From a Red Cross hospital in New Guinea he wrote that it was miserable to be laid up with dysentery after dodging so many Jap bullets in action.

Slana was one of the first from North Chicago to enlist, on Nov. 29, 1940. Before embarking for Australia last year he had been stationed at Fort Brady, Mich., Camp Grant, and Fort Bliss, Tex.

He was employed in the main office of the American Steel and Wire Co., after grad-

uation from Waukegan High school, and a member of the Holy Name Society, St. Joseph's KSKJ lodge, and the Waukegan Eagles.

A brother, Edward, is stationed in Alabama in the Coast Guard. Slana has two other brothers, Matt Jr. of Joliet, and Joseph of North Chicago, and two sisters, Mrs. Joseph Zorc of North Chicago, and Sister Annelia, a nurse at St. Therese's hospital. His brother Matt of Joliet is Supreme Treasurer of KSKJ.

BEST MORALE BUILDER FOR SOLDIERS IS MAIL FROM HOME

Bishop John F. O'Hara of our Military Diocese comes into contact with thousands of our servicemen and women in the course of his official duties. He certainly knows their needs and wants as well as anyone could. In a recent interview he said that the men at the front are most anxious to have letters from home. Copious mail is the best morale builder in the armed forces.

The letters sent abroad, he intimates, should be on the cheerful side. Doleful tales can only add to the dolorous way of the military. This goes for the boys and girls still in camps in this country. They also are subject to lonesome spells and need news from home to cheer them up.

Many are diligent letter writers when the separation first occurs but later a killing lethargy sets in and correspondence dwindles. Yet it is in this latter period when the chill of homesickness really sets in that letters are needed most. We should be diligent and continuous letter writers.

We have written of letters from home. But what about those who have no home in the sweet sense in which we know that term? We know, for instance, of a fine boy who is now fighting in Italy who was raised in Father Baker's Home in Buffalo. There must be thousands like him at our various fronts. Are their friends (and they have won friends because of their sterling, useful lives) remembering them with letters? They need morale builders as much as those whose fa-

LADIES' MIDWEST PIN TOURNEY WINNERS FETED WITH BANQUET BY ST. GENEVIEVE LODGE

Joliet, Ill. — Last Thursday night, St. Genevieve's Society honored the Midwest KSKJ Ladies Team Champions, the Ladies Doubles Champs, and the other prize winners with a Victory Banquet at Papesh's Tavern.

Present were the lodge officers, the local KSKJ Supreme Officers, friends and the following bowlerettes: the Ladies' title winning Papesh Tavern team composed of Ann Papesh, Captain, Helen Keith, Rose Carpenter, Frances Vranicar and Rena Rigoni; Peerless Printers' team, which finished third in the money, composed of Vida Zalar, Captain, Ruth Ward, Mary Salesnik, Jo Stephen and Mayme Umek; the seventh placers, B. V. M. Sodality team, composed of Marge Dolinshek, Captain, Dorothy Dolinshek, Genevieve Laurich, Betty Skoff and Anne Vertin; the eighth place White Front Tavern team, composed of Mayme Kren, Captain, Julia Camp, Barbara Buchar, Helen McTee and Isabelle Gregorich; and the third place singles winner Dorothy Zlogar. From the Peerless Printers team, Vida Zalar and Jo Stephens finished first to cop the Midwest Ladies Doubles Championship, and Rose Carpenter and Rena Rigoni of the Papesh Tavern team finished fifth in the doubles. Dorothy Dolinshek of the B. V. M. Sodality team finished fifth in the singles, and Vida Zalar finished second in all-events.

As soon as dinner was over, Mrs. Jean Tezak, president of St. Genevieve's Society, as the Toastmistress, congratulated the winners, and in the name of the society presented the winning Papesh Tavern team bowlerettes with Peacock Brooches, to the Peerless Printers bowlerettes she presented compacts, and to all the other winners she presented beautiful handkerchief sets. The bowlerettes were pleasantly surprised upon receiving these beautiful gifts, and all of them thanked St. Genevieve's Society for the gifts.

And the dinner, all of the bowlerettes, St. Genevieve's officers and Supreme Officers gave short congratulatory addresses. Father Butala, Supreme Spiritual Director, and Mr. Zalar, Supreme Secretary, gave inspiring talks. Father Butala also reported that the net profit from the tournament amounted to \$450.70, but that now it is \$500.00 due to Frank (Cookie) Gospodarcic's generous donation to bring it up to \$500.00, so that the Servicemen's Club Room Fund will have a good start. The celebrants almost raised the roof with their cheers in hearing said report, and started a collection among themselves to add another \$20.00 to the fund.

A fine evening of entertainment and fun was enjoyed by all, and in concluding this article, I wish again to congratulate the champs and winners, and St. Genevieve's Society is to be complimented for their fine KSKJ spirit in giving the Victory Dinner and for the wonderful gifts presented to their star bowlerettes. Good-bye and good luck till next year.

Jo-Lee-Ette.

MOTHER

The greatest word is God. The deepest word is Soul. The longest word is Eternity. The swiftest word is Time. The nearest word is Now. The darkest word is Sin. The meanest word is Hypocrisy.

The broadest word is Truth. The strongest word is Right. The truest word is Love. The sweetest word is Home. And the dearest word is MOTHER.

—Mary Anne Rossman

COMMUNION NOTICE

West Allis, Wis. — Reminding all members of Blessed Virgin Help of Christians Society, No. 165, that on May 21 at the 7:45 Mass we will go in a group to receive Holy Communion. At 7:30 we will meet in the church. We are celebrating the patron saint day of our lodge. Please come and bring along your badges. Our last meeting was well attended. We also celebrated

FINAL CONFAB TO PREPARE FOR JOLIET BARN DANCE

Joliet, Ill. — The final meeting of the St. Joseph's Parish Civic Association in preparation for the May 27 Dance, will be held Wednesday evening at 7:30. The WLS Barn Dance Orchestra with Guy Colby as "caller" will furnish the music for the dance which will be held at St. Joseph's Parish Park.

All of the officers of the association, together with the Assistant Chairmen, the Promoters and all members of the Association have been invited to attend this meeting. The additional committees needed to make the affair a success will be selected at this meeting.

Joseph Fang is conducting the Barn Dance rehearsals every Wednesday evening in our Hall in preparation for the dance itself. There is an increasing number of attendance at each rehearsal. The last two practice sessions will be those of May 17 and 24. These practice sessions are held in the Parish Hall on North Chicago St. Guy Colby himself will have an hour of rehearsal at the park before the dancing begins at 9 p. m. on May 27.

Those attending the dance at the park will see the addition that has been made to the field house. This addition will house the Club Rooms, which our boys in service will make use of after their return. To all the work on the Club rooms will be completed only after the war, the new refreshment room and the new entrance from the North side will be in operation.

The main entrance to the park will from now on be off of Theodore St., from the North with a parking area in front of the main entrance. The lighting at the park will also be rearranged with the parking area and the main entrance flood-lighted.

There is a great interest in the coming dance and the sale of tickets is very brisk.

the birthdate of three members. Thanks for the refreshments. We all sang Happy Birthday to them and wished them many more happy days.

To our sick members we wish a speedy recovery. Mary Petrich, sec'y.

REMEMBER THE BOYS IN SERVICE

They Are Counting On You!

K. S. K. J. CO-OPERATES

The KSKJ is really contributing its share to the war effort. Taken from active lodge circles, to date, are 3,617 members, serving their country. The organization has purchased approximately \$1,800,000.00 in war bonds and has contributed generously to the Red Cross, USO and all other worthy enterprises. All of the aforementioned are contributions of service and funds by the parent organization. To fully appraise the work of the KSKJ in the war one must add the contributions, effort, funds, and sacrifice of the 28,356 individual adult members.

Recently we were reminded by a non-member that the KSKJ is doing every possible thing to help win the war. The reminder is the first to be published and follows the third instance of the KSKJ to co-operate in collecting blood plasma. In the 32 days that the Home Office was at the disposal of the blood-collecting unit over 5,000 donors responded. The following reminder speaks for itself:

AMERICAN RED CROSS

Will County Chapter
155 Scott St.
Joliet, Illinois

May 1st, 1944

Mr. Joseph Zalar,
K'S K J Building
351 N. Chicago Street
Joliet, Illinois

Dear Mr. Zalar:

Once again we wish to thank you for the use of the K S K J Building during the visit of the Mobile Blood Plasma unit and also to express our appreciation to you and all of your employees and personnel for their interest and service to us.

It surely is gratifying to have such fine co-operation.

Sincerely yours,
Marie B. Krohn (signed)
Marie Krohn (Mrs. John W.)
Blood Plasma Chairman

MK-ms

We publish these few lines with hopes that our men and women in the service will be convinced that the KSKJ at home is doing its part. We do not boast; however, we do remind our members that they are performing their duty and fulfilling the motto of the organization: All for God, Home and Country!

An American Prayer on Allies Invasion Day, Surrender of Germany and Peace Thanksgiving Day

Churches, open your doors for peoples' prayer on the known day of allies' invasion. The sublime moment of asking God's help is here, for our valiant fighting soldiers and nurses, our country's women on the battlefield. Let us pray for the sick, dying, wounded patriots, who are defending America on land, sea, and sky.

God protect them wherever they may be.

Let church bells ring and sirens blow for success of victory and God's protection of our fighting men.

Pray to Almighty God to shield our brave soldiers and women from all harm and death in their fight for liberty of our allies and our country — the United States of America.

God bless our fighting boys and girls on the grim, furious battlefield! God bless and guide our commander-in-chief, the President of the United States of America, during this, world's greatest crisis, for the destiny of our nation.

When Nazi Germany surrenders, thank God for a lasting enduring peace, and work well done by our boys over there and on the home front by the waiting fathers and mothers, sweethearts and friends. We will then have sweet memories of our Victory at home and across the seas.

We should all thank God that America was not bombed by our enemies — the Japanese and Germans, but protected nobly by our air and sea fleet. God bless America and her flag forever.

Let all people express their thanks and gratitude for not suffering from hunger, dis-

ease, starvation, destruction of their homes and fleeing refugees with no haven of rest, as conditions are over there, in this war.

Three cheers for our brave boys and girls who are back home again and tears and memories for those who died for their fatherland and home.

We are waiting for you to build our peace with sterling character and ideals. God bless you all! our valiant fighting men and women!

Dr. M. J. Ivec, M. D.,
452 N. Chicago St., Joliet, Ill., member of St. Joseph's Society, No. 2.

WOUNDED.

Joliet, Ill. — Pvt. Edward Azman, son of Mrs. Mary Azman, 1318 Highland Ave., was wounded Jan. 25, in Italy. He suffered a leg injury, but is recuperating in a base hospital. Pvt. Azman has participated in three major campaigns, namely in Africa, Sicily and Italy.

Eddy enlisted in May, 1942, and received his basic training at Texas. He is in the the infantry and was sent overseas in September 1942. He has three other brothers in the service.

MEETING NOTICE

Cleveland, O. — The cadets of St. Helen's Lodge, No. 193, are invited to the meeting on May 18th (today). We would like to have all the cadets at this meeting.

All members please be present. The meeting will start at 7:30 and will be held in St. Mary's Church hall.

President.

OUR PAGE WAR KITCHEN

By **FRANCES JANCER**
1110 Third St.
La Salle, Ill.

At the request of Miss Josephine Ramuta, 1305 North Center St., Joliet, Ill., this week's column is dedicated to her favorite Jockey Club specialty, "Barbecued Spare-ribs." They're without points and make a substantial dinner.

Barbecued Spare-ribs

3 lbs. of spare-ribs, 1 medium onion, 2 tablespoons butter, 2 tablespoons vinegar, 2 tablespoons brown sugar, 4 tablespoons lemon juice, 1 small bottle of ketchup, 1 tablespoon Worcestershire sauce, 1 teaspoon mustard, 1/2 cup chopped celery, 1/2 cup water, salt and pepper.

Have spare-ribs cut into pieces for serving. Place in a baking dish and put, uncovered, in a moderate oven until browned, about 30 minutes. Brown onion in butter. Add vinegar, brown sugar, lemon juice, ketchup, Worcestershire sauce, mustard, celery and water, and cook slowly for 20 minutes, until flavors are all blended. Pour over browned spare-ribs and cook in a moderate oven until done, about 30 minutes longer. Um-m-m-m, says Jo, these have the jockey club beat all to smash.

Sour Cream Veal Loaf

2 lbs. ground veal, 1 small onion, finely chopped, 2 uncooked carrots, ground, 1/2 cup sour cream, salt and pepper.

Combine veal, carrots and finely chopped onion. Season with salt and pepper. Moistened with sour cream and pack into a loaf pan. Bake in a slow oven until done, about one and a half hours.

Pork Chops in Sour Cream Gravy

4 thick pork chops, 1/2 cup water, 1 bay leaf, 4 cloves, 2 tablespoons vinegar, 1 teaspoon sugar, 1/2 cup sour cream.

Dredge pork chops with flour and brown on both sides in a hot skillet. Transfer to covered baking dish; add water, bay-leaf, cloves, vinegar and sugar. Cover and cook in moderate oven for about 45 minutes. Add sour cream, blend thoroughly with liquid in pan, cover and cook for about 30 minutes longer.

Hungarian Veal Goulash

2 lbs. veal shoulder, 2 tablespoons flour, 1 large onion, sliced, 4 potatoes, diced, 2 tablespoons paprika, 1/2 teaspoon marjoram, 2 cups soup stock or water, salt and pepper, 2 tablespoons lard.

Have veal shoulder cut into 1 to 2 inch cubes. Heat lard and brown onion in it. Dredge veal in flour and brown in hot lard. Add seasonings and hot soup stock and water. Cover and cook for half an hour. Add potatoes and cook until both veal and potatoes are done, about 30 minutes longer. To serve, thicken liquid with flour smoothed in cold water.

JACK'S MOTHER AND HIS WIFE LICK THE "IN-LAW" PROBLEM

By **Sister Mary Clare, SND**

"I never want to see her again," cried an almost hysterical little wife last November as her mother-in-law's taxi drew away from the curb. As her husband waved goodbye to his mother, he was for the thousandth time deeply disturbed. He loved his mother dearly, and the tense little lady at his side he loved more than life itself. "How can I get them to love each other if only for the sake of the children?" He stopped off at the convent one day and put this question to his former teacher. She promised prayers and advised him to say little, but to pray much. That was five months ago. In the meantime he was inducted and his next visit to the convent was to arrange school transfers for the children, saying that his family was going to live with his mother for the duration. Turning to his former teacher he beamed: "Oh, Sister, I didn't tell you it is all okay now. My wife and my mother are the greatest of friends." And he told how it came about. The story is worth passing on. Briefly, here it is.

Both women were subscribers to the Catholic Digest. In the very next issue after the hysterical flare-up described, the magazine featured a story entitled "Make Your Mother-in-Law a Friend." It is a short, pithy article packed with common sense and intelligent thinking. Both women read it. It opened their eyes. It healed their sore hearts. Both were eminently virtuous women as the sequel shows.

The very next Sunday the mother-in-law phoned. "Sue," she said, "it's such a lovely day, I'd like to drive into the country. Want to go? Would your husband mind taking care of the children for the afternoon?"

She recognized instantly that her mother-in-law was quoting verbatim from the story in the Digest. She caught on at once that the invitation was an apology, a resolution, a bid for real friendship as woman to woman. And that was the beginning. Now they are "crazy

about each other." Each made an honest attempt, as suggested in the article, really to know the other and each found the other a truly lovable person—which Jack knew all along, of course. Their love for each other, however, is on an entirely different basis than the love of each for Jack.

We hope many women will try to get a copy of this November, 1943, Catholic Digest, and that they will pass it around in the neighborhood, talk it over at their Red Cross sewing sessions and their P. T. A. meetings. For the benefit of those who cannot obtain a copy we shall try to condense into one paragraph the basic thoughts of the article. For the sake of clarity we will put the words on the lips of Jack's mother. Imagine her saying: "I love Jack as a boy, my son. Sue knows him as a man, her husband. The love Jack gives me is a hangover from his childhood. It will never grow up; it will never change. The love he gives his wife is entirely different. It is an adult emotion. I have no part in it. As long as both Sue and I remember this, we will never find ourselves enemies over the possession of something that can't be possessed. Jack can't make us friends. If we are to be friends we must learn to know each other as individuals."

The idea that love of a grown son for his mother is a "hangover from his childhood" is a crude way of expressing a little-considered psychological fact. Turn it around and we can understand better why so many mothers treat their grown-up sons and daughters as though they were still children. Both facts cause many very real personality problems but these problems are not permitted to take the joy out of life for those who know how to live.

"The human mind and its motor power, the will, must regulate, co-ordinate and control all life-forces," to quote Father Mark Schmid in his valuable little book "The Solution Is Easy" about which we shall have more to say at another time.

JUST ONE STORY OF THOUSANDS

By **Elsie Harrison**

One afternoon last week I sat with several hundred people watching the film story of the "Song of Bernadette," the story of the little girl who went out to gather firewood and saw the vision of the "beautiful lady" in a niche in the rocks.

It is told with convincing sincerity and imagination and portrayed realistically and sympathetically.

While the story might be startling revelation to a non-Catholic, to a Catholic the "Song of Bernadette" is just a reintroduction to an old friend. Just one story out of thousands of true and beautiful stories of the saintly lives of the men and women who have found salvation through the Catholic Church.

True, not all of the saints were privileged to see a vision of the Mother of God, nor did all of them strike a spring which would heal miraculously the ills of the world.

But all of the holy men and women, whom the Church designates as her saints, have had a vision of the true beauty and worth of an eternity with God and all of them have struck the spring of sanctifying grace and discovered its blessed, healing power.

To many of us the "Song of Bernadette" will prove to be the introductory chord to the harmonious and beautiful

composition of the lives of the saints.

These men and women came from all walks of life. Some of them were peasants; some of them were soldiers; some were nuns or priests; some were mothers or fathers, and some of them were kings and queens.

Our faith is rich with the stories of the lives of her saints. They are the shining threads woven into the very fabric of our Church history.

The "Song of Bernadette" should fill us with the desire to learn the stories and imitate the lives of the men and women who have repeatedly proven to the world and to us the sanctity of the Church and the love of God for man.

The "Song of Bernadette" is probably the loveliest thing that ever came out of Hollywood. No Catholic should miss it and no Catholic after seeing it should hesitate to voice in some way his pleasure and approval.

It would take no more than a penny postcard to Twentieth Century Fox.

A letter of enthusiastic approval of the production of the "Song of Bernadette" could surely come under the classification of a worthy project of Catholic Action for every Catholic club in this country and would do more to encourage that type of picture than anything I know.

**AWARDS...PRIZES
KSKJ GOLDEN JUBILEE CAMPAIGN**

MARCH 1st to MIDNIGHT JUNE 30th, 1944

QUOTAS

The campaign quota for each individual member participating in the KSKJ Golden Jubilee Campaign will be \$25,000 of new insurance, namely: \$10,000 new adult and juvenile "CC" and "FF," and \$15,000 new juvenile "AA" and "BB" insurance.

CASH AWARDS

In addition to the Golden Emblems and Prize Trips, cash awards will be given to all eligible members who secure any new members during the course of the Campaign. These cash awards will be paid only after the new member has paid six months assessments.

ADULT AWARDS

Cash awards for new adult members will be paid as follows:

\$ 250.00 insurance\$ 1.00
500.00 insurance 2.00
1000.00 insurance 4.00
1500.00 insurance 6.00
2000.00 insurance 8.00
3000.00 insurance 12.00
4000.00 insurance 16.00
5000.00 insurance 20.00

JUVENILE AWARDS

For each new juvenile member ("AA" and "BB" types of certificate) \$1.00 cash award will be given. In the case of Twenty Payment Life ("CC" Certificate) and Twenty Year Endowment ("FF" Certificate) cash awards will be as follows:

\$ 250.00 insurance\$ 2.00
500.00 insurance 3.00
1000.00 insurance 4.00

CAMPAIGN PRIZES

GOLD AWARDS

All Golden Jubilee Campaign Winners, those KSKJ members who have merited this title by having secured the quota of new adult and juvenile insurance during the course of the Campaign, will be presented with gold KSKJ emblems, designed in commemoration of the Golden Jubilee of the Society. Each emblem will be appropriately engraved with the name of the individual Golden Jubilee Winner. As these gold emblems are being made expressly for this Golden Jubilee Campaign, they can be secured ONLY by Golden Jubilee Winners.

DIAMOND AWARDS

A special Gold KSKJ emblem, bearing a diamond, will be awarded to the male member of KSKJ who secures the greatest amount of new insurance amongst all other male members during the campaign.

A similar emblem will be awarded to the female member of KSKJ, who secures the greatest amount of new insurance, amongst all other female members during the Campaign.

PRIZE TRIPS

All Golden Jubilee Winners will be the honored guests of the KSKJ Supreme Committee at the Golden Jubilee Meeting to be held at the KSKJ Home Office in Joliet, Illinois, during the latter part of July, 1944.

As guests of the Supreme Committee these Golden Jubilee Winners will receive free transportation to and from their homes, as well as three days' accommodations in Joliet.

In the event the total expenses incurred by each Jubilee Winner is less than \$100.00, he or she will receive the difference between that amount (\$100.00) and the expenses in cash.

ELIGIBILITY

Only members who are in good standing at the close of the campaign are eligible for prizes. In the case of juveniles, only those 14 years of age or over are eligible for prize trips. All juveniles, however, are eligible for the gold emblems and cash awards.

AWARDS BEING MADE BY THE KSKJ ATHLETIC BOARD FOR THE 17th ANNUAL MIDWEST KSKJ BOWLING TOURNAMENT, JOLIET, ILL.

Men's team, 1st place\$60.00
Men's team, 2nd place 15.00
Men's doubles 24.00
Men's singles 12.00
Men's all-events 17.00
Ladies team, 1st placeTrophy plus \$40.00
Ladies doubles 16.00
Ladies singles 8.00
Ladies all-events 13.00
Men's Past-45 teamTrophy plus \$18.00
Juveniles, 1st place\$ 6.00
Juveniles, 2nd place 4.00
10 team goodfellowship prizes at \$5.00 each\$50.00
Special traveling prizes (Men's teams)\$20.00
(Ladies teams) 10.00

HOW TO WRITE TO A PUBLIC OFFICIAL

How to write one's congressman or other public official? The following information is offered as a public service:

President of the United States
Name and address: The President, Washington, D. C.
Salutation: Sir: (Or, less formal) Dear Mr. President:
Close: Yours very truly,
Envelope: Same as given for name and address.

Member of Cabinet
Name and address: The Secretary of State, Washington, D. C.

Senator
Salutation: Dear Mr. Secretary:
Close: Yours very truly,
Envelope: Same as given for name and address.

Member of House of Representatives
Name and address: The Hon. Joseph A. Donald, United States Senate, Washington, D. C.

Congressman
Salutation: My dear Senator: (Or, more intimate) Dear Mr. Donald:
Close: Yours very truly,
Envelope: Same as given for name and address.

Member of House of Representatives
Name and address: The Hon. H. J. Brown, United States

House of Representatives, Washington, D. C.

Salutation: Dear Sir: (Or, more intimate) Dear Mr. Brown:
Close: Yours very truly,
Envelope: Same as given for name and address.

The foregoing forms are taken from the book, A Manual of Style, published by the University of Chicago Press.

MEETING NOTICE

Joliet, Ill. — The regular monthly meeting of St. John the Baptist Society, No. 143, will be held Sunday, May 21, in Ferdinand Hall. Note the time at 1:45, so be on time. Report of Bowling Committee, financial report of the society, and other business is to come before the members.

Come to this meeting and bring a few prospective members. It is the duty and obligation of every member to contribute something toward the growth and progress of St. John's Society.

Joseph Avsec, sec'y.
The Page Must Lead!

THE POWER OF KIND WORDS

By **L. E. Eubanks**

Ruskin said that the training which makes men happiest in themselves makes them most serviceable to others; and his statement would be equally true with its parts transposed; service to others is one of the shortest roads to happiness. In fact, there is no such thing as selfish happiness; for subjective thought narrows the mind, self-aggrandizement hardens the heart, tangible things alone do not bring lasting satisfaction. Spirituality is the essence of greatness, and they who turn sunshine into the lives of others cannot keep it from themselves.

What an exquisite provision of the all-wise Creator—this reflex effect of kindness, and how blind we must be not to see it! Even on the grounds of selfishness, it pays. Whether the light of one's heart penetrates its object or is rejected, it returns softened, etherealized. "It is another's fault, if he be ungrateful; but it is mine if I do not give," said Seneca.

The easiest thing to give—the most inexpensive yet the most valuable—is the kind word, encouraging, helpful, sustaining. "Words are things;" yes and more, they are builders or wreckers. Words of encouragement often give more actual help than money or influence. A friend may furnish us capital or secure the necessary "pull" through duty, but such assistance touches our personal powers only superficially; what stimulates purpose and energy, makes us believe in ourselves and that our purpose is worthy, is the word of cheer—a manifestation of personal interest, with a brotherly pat on the shoulder.

Verbal encouragement must not be overdone; it easily loses the desired effect if carried too far. A child, or an adult, will listen to an expression of your confidence in him even though he knows that you have him overestimated, and be beneficially stimulated by it. But if he sees intentional exaggeration, more harm than good is done; he considers himself the butt of satire; or overdraws his need of assistance—in either case losing self-confidence.

The word of criticism cruelly applied is hard to stand; but even so it behooves us to heed it if it contains truth. Gentle criticism, given as suggestion, is more reliably effective. Censure carries coldness that must be thawed out with the warmth of reason before its truths are available, while suggestion broadens the currents of self-expression at their very origin.

Arraying ourselves with our critics helps in two ways: It softens the critic's expression, and it adds our knowledge to his in a study of our faults. When you agree with a critic he immediately finds excuses for you. Kindness will always disarm anger or envy; and seeing yourself through the other fellow's eyes may give you a new and helpful view on your personality, show possible improvements of which you were unaware.

The person striving for individual improvement should gladly assist in his own character analysis. The oak in his great strength may laugh at the lily's frailty. When the wind blows he stands unmoved, while the flower bends to the ground. But when the gale rises to a cyclone, perhaps the oak's resistance is his undoing. He cannot bend, and after the storm is over the lily stands serenely above his prostrate form.

We should dwell a moment on this power of kind words to disarm angry passion; its possibilities are limitless. There

is a beautiful philosophy, a cumulative benefit in it that grows at all points simultaneously. It is contagious, this plan of conquest. A man who rises in anger, then finds himself pacified in five minutes, is very likely to reflect on that bloodless victory and decide to incorporate it into his own plans for getting along with people.

How glorious to know that kind words turn away wrath! Instead of feeling cheap, timid, and cowardly, as some persons apprehend before making the experiment, you have a strange consciousness of power, a mastery of self and externals, that quickly shows the folly of the "chip on the shoulder" attitude and confirms the Bible's words: "He that is slow to wrath is of great understanding, but he that is hasty of spirit exalteth folly."

And kind words act and react on the body. The recipient is braced for new effort by the kindly interest of his fellow man, he squares his shoulders literally and figuratively, drinks in more oxygen, lives a fuller, cleaner life. The speaker feels the current of real, earnest, vibrant life within him. "Pleasant words are as a honeycomb, sweet to the soul and health to the bones," says the inspired writer.

Argument is the vehicle of many unkind, often foolish words. Argument among those untrained for it usually carries some hostility. The average person "gets nowhere" in argument. Discussion is the proper means of interchanging ideas and beliefs. It can proceed with kindness and need never degenerate into scornful and violent language.

Let us talk with each other, not at each other. In any discussion, dispassionate or heated, if one wants his words to carry weight he must weigh them. When a person allows personal animus to vent itself in hot words, he cuts himself off from his fellows, losing what they might tell him and losing valuable opportunities to improve himself by talking to others.

Angry words are useless, cruel, poisonous. Anger is a consuming flame; its true pathological significance is just dawning on science. "Be not hasty in thy spirit to be angry; for anger resteth in the bosom of fools."

TO VOTE FOR NEW SECRETARY

Ambridge, Pa. — Members of Good Shepherd Society, No. 183, are informed that our sister and secretary of our lodge Mrs. Stella M. Peltz contemplates changing her residence to another locality and wishes to be relieved of her duties as secretary of the lodge. Therefore, it is necessary to elect a new secretary for the unexpired term to conduct the duties of the lodge.

Therefore, I urge every member to be at our next meeting, May 21, at 2 p. m. in the Ambridge Slovenski dom to select a new secretary for the lodge.

John Kerzan, Sr., pres.

EDITOR'S NOTE

In submitting news items for publication, contributors will please note that no item will be considered for publication unless it is accompanied by the signature of the contributor. Contributors will please comply with the request and thereby indicate that the item is factual and forwarded in good faith. Contributors' names will be withheld from publication, if so requested.